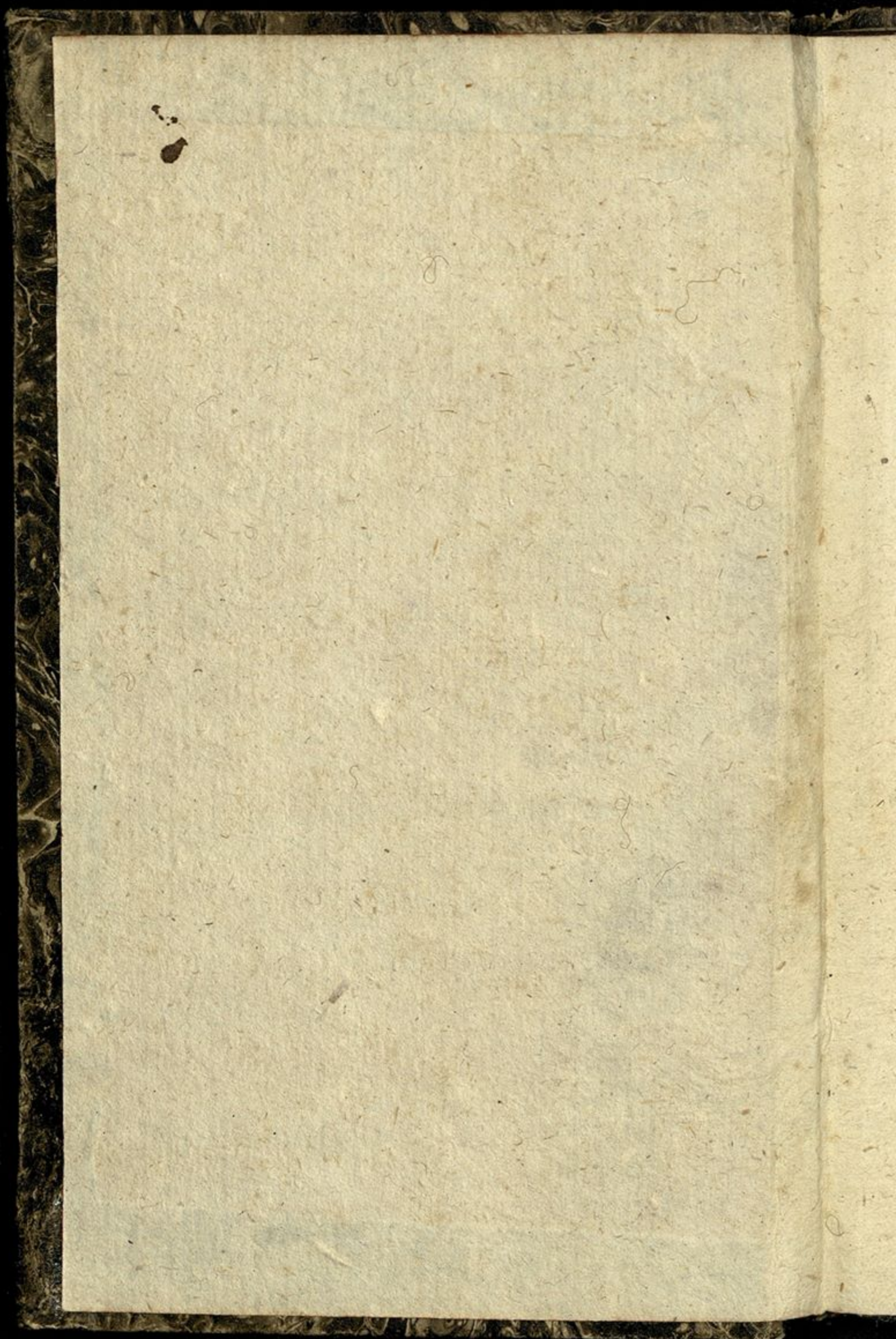

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

2 110420

Učiteljska knjižnica

467

Čveterere bukve

St. 467

T O M A Ž A K E M P Č A N A ;

to je ,

Rožne verten ; ročaj maleh ; od spoz-
nana svoje slabosti , in od zatajevana
samaga sebe ; iz latinskega pobožnem
ke pridu prestavel

Janez Zalokar,
Spiritval v Lublanske duhovništva.

Po dovolene vikwa nes. kral. dvorne
bukav nenije.

V e L u b l a n e 1826.

Natisnel Leopold Eger.

Naprodaj per Janeza Klemenca.

110420

AP 548/1952

Druge bukve

Т о м а ѿ а К е м п у ѿ а .

Р О ѿ Н ѿ В ѿ Р Т ѿ ѿ ;

to je,

qednoste, ktere ve bogabojeuqh ser-
neh, kakor lépe roe nvetó.

I. P o s t a v a .

Iskate tovarutva dobréh, in varvate
se hudobneh.

1. „S' svetema bow svet; se hu-
dobnema pa hudoben.”

Varej se, lube brat! de te hu-
dobne, razujzdane in pregréune lúdje
ne zapelajo. Deræ se bogabojeuqh,
pametneh in práv poduqenéh, od kte-
reh se bow lahko kâj dõbraga, vese-
lega in svetega nauqil.

Kakor se mertav ogel, qe ga ke

ker javna denew, sagreje in razbóla, takó se dostokrat tude mladen ułovek ve družba sveteh, ktereh sernje od lubezne ke Bogu puhtí, svetosta in lubezne navzame, in se Bogá práv spoznate in mu pokoren bite naučí.

Ker so se apostelna Kristusa deržale, so se posvetile, in so beli polna svetega Duhá.

Svete Marka je bil ve svetem evangeli podučen, ker je védno per svetem Petre bil, in je svete evangeli iz negovéh ust ze velikem veselem posluwal.

Svete Timotej od mladega tovaru svetega Pavla je bil ve sveteh písmeh podučen, de je pøtler od nega, ke ga je kakor narbole me svøjiga edínega sína lubil, Efeuke wkof postavljen bil.

2. Takó je bil svete Polikarp učen svetega Janeža apostelna pridán vere oznanjavaveri in qastitlev martirnek s' svetem Ignanjem vred.

Svete me Avguwtín je po svetem

ukofe Ambroæ, ke ga je uýíl in ker-
stil, tolekuan uýenik svete katolawke
nerkve postál, de se zdej negovo ime
po vsem svête sloví.

Svete mladéneý Maver, tovaru sve-
tega Benedikta, je bil pøtle ze bœæjo
pomoujo opát, slopeý ve svetoste in
yudeæeh.

In takó je tude od Bogá lublene
svete Bernard tovaru yastitlevaga Ute-
fana opata nékaga Plisterjenskaga
klowtra, ve svøjim rede luý vere, in
kakor svetla zvézda na nebe, bil.

Obilno zgledov novéh in nékda-
neh yasov kaæe, de je tovarutvo dø-
brah duw døbro; hudøbneh pa yselej
wkodlívo.

Kàj døbraga brata je døbro; kàj
hudaga slíwate wkodlívo. Tíha samø-
ta je ke pridu; nepøkoj in nepremiw-
lene pogovore na svête, wkodæjo.

Bode tadej alæ sam ze Bogam, alæ se
pa s' kakem bogabojeýem perjatlam od
Kristusovéh yednost pogovarjaj.

Varaj se pa radovédno preglobokih rají pretehtevate; ampak parzadévaj se raji svéje napake spoznavate, in jih, kolekor moreu, popravete in pobolivate.

II. P o s t a v a.

Béæe pred svétam in hudíqevam
zalezavanem.

1. »Če modre posluwa, bo we modrejwe.«

Posluwaj, o mladénay! uk veyne modroste; zakaj vey to pomaga, kakor vse modrejanje svetá.

Ne lubè ne svetá, ne kar je na svéte, opomína svete Janez, ampak plunè ga kakor gnusobo in strup iz svojih ust.

Karkole pounew, misla vselej svoj kónen, in ne bow grewil.

Varaj, de svéje duwe ne pouko-dajew; ne dajaj nekomur pohujwana, in ne govore nespodobne beséde.

Ako ba te ravno tvoji oče na své-
te hote od Bogá odverníte , reče
jim , de imaw družega očeta ve nebe-
seh. In če ba te mate ale sestra na-
potvale , povej jim : Umerjoue ste , né
vam ve vsem verjete ; tista , ke me je
stvaril , bo moj Gospod.

Kdor zvésto Bogú sluša , mu neč
dobreaga ne bo mankalo.

Perporoče Bogú vse svoje perjat-
le , in proš ga , de se pobolwajo , gré-
ha varejejo , Bogá ne razčalejo , in per
časneh rečéh večneh ne zgube.

Velek nepokoj je sercu pogosto
posvetnih perjatlov obiskevane.

» Svét prejde in svétove slaste , »
in tí ením vred , in s' teboj vse tvoji
pajdawe.

2. Veliko je hudičevah zadarg , in
kdor melí bogatéta in vele se zdéta ,
se ve mnoge hudičeve skušnave zaplete.

Jéd in pijava , prewirne pogledje ,
prazne beséde , nestanovitnost serhá ,
stud dobreaga so vsakdane zaderge.

Vse je neujmarno, qast, bogastvo in oblast.

Kaj iujew, in kaj hoqew videte na svéte, kjer ney svetaga né?

Vse je neujmarno, polzkó in golufno; le Bogá ljubite in pa stanovitno dobro délate nè.

Bogá pa ne morew popolnoma ljubite, qe sam sebe in svatá zavol Bogá ne zanequjew, zavol Bogá, pravem, ke æe ve tém æivlene stotero, ve prihodnem pa veqno æivlene povraquje.

3. O lube brat, ptujin! ne bode te teæavno loyenemu bite od perjatlov in znannov, ke so dæstokrat veqnemu zveliqanu in bææji tolæbe na pote.

Kjé so zdey tvøji tovarwe, s' kterame se se igral in smejal? — Ne vém. Wle so, in me zapustile.

Kjé je tisto, kar se vqere gledal? — Zgínelo je.

Kjé so perjetne jedí in pijaqe, ke se jih væival? — Né jih veq.

Kaj te je tadej ukode, kar se zapustil? — Neq.

Torej modro je le Bogú slušite, in svét in vse njegovo vesele iz vsaga sernja zanevate.

Rés takó je; gorje vsam, ktere so posvetne slaste pijane! nih veselo tovarstvo bo menúlo, zginelo in jih pokopalo.

Lej, vse so pomerle; ne bo jih veq ke mene nazaj, ampak jez pojdem za ním, kedar me bo Bog poklihal.

Ptujne so belí na svéte, kakor jez. Vse so na svéte zapustile, kakor bom tude jez. Kakor senna so naglo prewle, in jez bom tude takó.

III. P o s t a v a.

Prava modrost se le per Boge najde.

1. „Blagor ylovéku, ktere modrost najde.”

Rasniyno modra sovræe hudobí-

je, govori rasnújo, in déla po pravíu.

Kdor tréžno, nedolæno, bogabojce, poniæno in poboæno æiví, in se skuwnav nevarnost ogiba, on je moder in Bogú vnuç.

Tak hrane dobro ime, imá dobro vést, je vesel in miren; dobíva pogostem od Bogá vesele va serne, kakorunega svét ne pozná in ne okuwa.

2. Svétova modrost je slepota in nespamet per Boga; golafá jih, ktere jo lubajo, in jih posledneç kaznúje, ktere so je vesele.

Telesna modrost je namreç smart duwe, ke jih naglo pobere, ktere neno víno pijó, in se va nene slaste zamislejo; zakaj æalost in utrafange vode za seboj gerdo meseno vesele.

Prava modrost pa se najde va skrivnah Kristusovah besédah in va negovam svetem æivlene, ke nas svét zaneçevate, pred posvetnam veselem beæate, teló krotíte, boleçíne volno

terpéte, pridno délate, in svetó æivé-
te opomina.

IV. P o s t a v a.

Od boja zoper hudobno nagnene.

1. „Nebewko kraljestvo sílo terpí.”

Veliko jih je, de zaúnó (bojeva-
ta se), malo pa je stanovitnih, in
nelo malo, de ba ke popolnamaste
perwle; ker se ale telesnem æelam pre-
vey prepustemò, ale pa ve sernje pre-
vzamemo; ale se pa zopernost ustra-
wemo.

Oh rédek je, de ba tukej qísto Bo-
gá iskal, sam sebe popolnama prema-
geval, in se do qistega zatajil.

Nékdo poboæn je djál: Gotovo
rédek je, de ba svojo preterdo volo
ustraheval.

Kdor se za qednost ne trude,
ne bo nasíten nene perjetnosti.

Vsaka qednost imá svoje vesele

ve sebe, ka ga tistemu delí, které pr àv storí.

Kdor pregrého déla, se perpravla straven kōnan, pride ob dobro ime, zgubí mir, se terplena nabíra, se æaloste nakopúje, in vesele do dobraga zgubí.

2. Kdor telesnemu poæelenu goban perklene, se ugriznen bite ne bo bal; in kdor ostro jezak deræí, se ænim ne pregrawí.

Kdor je rad tih in sam, se ne bo zlegal, ne prepíral; ne bo opravlal, ne klel, ne jezíl se, ne godermal.

Kdor ney hudaga ne sliwa, in ney neyimernega ne vide, nemu se bo tanah reýí lahko zderæate, in sernæ od tanah misel neomadæevano ohraníte; zakaj poutkov je tréba varvate, kdor hoye yistost ohraníte, mir iméte in poboænost zadobíte.

Kadar se ve sernæ jeza razlijè, otemní luy modroste umnemu.

Kdor togotno govori, je enak lajavnemu psu. Kdor pa glošno odgovori, odvzame zelo jezga, in togotnemu rožanje za terne molí.

O blagarne jezek pametnega, ki ozdravlja rane jeznemu!

Kdor se hudobii preji od konja, in ko se we majhna vide, ustavlja, jo bo lažej pregnal, kakor pa staro in močno.

3. Kdor se pobožne molitve in premišlevana nebeških reči vade, je enak umnemu vrtnárju, ki svoj vrt za limbarji in rožame nasaja; neizrečeno bo njegovo vesele s' svetane angelz ve nebeškem raji.

Angeljam je enak, kdor svojo dušo in svoje telo čisto ohrane. Kdor pa ve gréh parvole, in hudobne misle rad imá, je sučen hudobnih duhov.

Teško se je rés pregréwnemu nagnenu braníte; ale we tæe bo ve večnem peklenškem ognje goréte.

Sard sard premaga, zagojzdo zagojzda izæene, in sméh se ze æalostjo odprave.

Če se bœæja lubæzen serŋa polastí, se ji mora vse posvetno umeknîte.

Tista je moder, ktere tavæenkrat tavæent ræqí zanequje.

Vse je neq, kral ala wkof; ala papæ bite — kœneŋ vsaga je smart in qerv, grœb in prah. Zakaj bode veleak kdo, kakor hoqe, vse je neq: smart konqá vse.

Blagor ptujŋu, ktere imá svoj dom ve nebesah!

V. P o s t a v a.

Kakó milost poboænoste zadobite.

I. »Gorjè vam, ke se smejate; zakaj jokale boste.»

Kakor se svetóst in pregréha nekola ne sperjagnete, takó se tude po-

bóænost s' sméham in 3æ gostmí ne
zadobí, ampak 3æ æalevanem in 3æ
molvanem.

Ale popolnoma qednost se ne
zadobí na naglema, ampak suasama,
3æ velikem 3dihvanem in æalevanem,
s' terdnam sklepanem qedale bol po-
bolwate se; se sílo, to je, s' pogost-
nem pøstam, s' qutjem, 3æ molitva-
jo, s' premiævanem, 3æ uqenem,
s' pisanem in délam, 3æ 3deræanem
od praznih pogovorov, in 3æ lubæ3ne-
jo do samøte.

2. Vðako vesele, ktero od Bogá
né, kmale míne, omadeæva in rane.

Døbreh besedí je perjetno poslu-
wate; poreadne perjatel 3amere; 3æ ne-
marnem se qas 3gubla.

Per3adévaj se døbro délate; po-
terpe húdo, in bow sreçen ve svøjim
æivlenæ Bogá hvalil ves qas.

Æaloste in vesela te bo malo kedàj
mankalo. Blagor mu, kdor se iz vse-

ga dobíyak déla, in tude nadloge va svoj prid obrača!

Kdor Bogá luba, prejema dobro in hudo enako in hvalečno iz božjih rok.

Terden in nepremeklav stoji, kdor ne postavlja v se, in v nobenega ulovéka nè, ampak le v Bogá svoje zaupane.

VI. P o s t a v a.

Od posluwana in brana božje beséde.

1. »Blagor jim, ktere posluwajo božjo besédo.

Človéška tolažba ne velá nę, če je božji na poti.

Kadar se sveto pismo bere, takrat govórí Bog s' teboj; torej božjo besédo ponížno in hvalečno posluwaj.

Resniqa se ne smé nakolazganęčevata, naj jo pové kdo tude we takó priprost.

Kdor práv æiví, tuda práv uqí;
in kdor práv bere, je bœæji pœsel.

Žvést pœsel ukodlíve rečí zamol-
qí, dœbre pové, in se ne izmiwólúje.

Gœla resniqa je nar bolue novíqa.

Prevasœke pogovora so majhnem
ukodlíve; parlíznena dœstokrat golefájo.

Kdor resniqe ne govori, nepœkoj
naredí; kdor ga posluwa, né brez po-
hujwana duwa.

Praviqn sodnik je vse hvale vré-
den; terd pa in neusmilén ne zasluœe
usmilena.

Radozarden qlœvek je sam seba
nar bol teæaven; æale dœstokrat ne-
dolæene, preklína skravéj mogoune, in
ouítno bogabojeqe in dœbre zasmechúje.

2. Kdor je prekanenah besedí, go-
lefá tiste, ktere mu verjamejo; torej
ne more veliko perjatlov iméte.

Mudo zamolqate je dœbro, resni-
qo govorite svetó, poniæeno délaté pa-
metno. Komu krevinqo délate praviqa
prepové; vsam ka pridú bite lubezen

zapové; in bližnjega za besédo in za djanem ka dobremu napelévate, vera uyi.

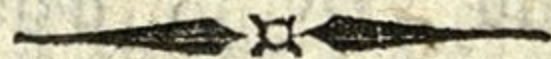
Uman brez premísleka nau ne storí, in brez potrebe po novínah ne oprauje; kar ne vé, rad ne perpo-veduje, in kar we práv gotovo né, ne poterjuje.

Kdor hoye ve sarnje mir ohrani-
te, mu je nar bol moljate; zakaj usta
nespametnega so védno odparte in bliz
par kréga.

Kdor æelí Bogú dopaste, naj va-
raje sarnjá in jezika, de gnade poboæ-
noste ne zgubí, in tistega, ktere mir
lube, ne razæale.

Veliko lépeh besedí mavhe ne na-
polne, in zgovornost ne posvetí pote-
púha in yastí lakomnega.

Kakor se kdo postele, takó leæí;
(kdor hoye dobro iméte, naj dobro
storí).

VII. P o s t a v a.

Od boæje tolæbe ve terplene.

1. » Bog je tistam bliz, ktere so æalostnega serná. »

Nahje né takó popolnoma in svet, de be nekole teæáv in nadlog ne imel.

¶ Če se tadej ve nadlogah in teæavnaga serná, se za Jezusam na kríæ.

¶ Če se pa spet ve molitve po milosti svetega Duhá potolaæen, takrat vstanew s' Kristusam takó rekoq od smerte iz gróba, in obhajaw za Jezusam ve novem æivlene veliko noq za veselam veselam sernam.

Kadar pa slíwew, de te kdo neperjetno in zoparno besédo reye, takrat se te daje iz Kristusovega kelha píteke zdravju tvøje duwe.

2. Molqe in pój nepregovarjama kelh zvelíqana, in Gospod se bo zate ve æivlene in ve smerte lobnawal.

Bog te ne bo pozabil.

Neq né lépuæga, kakor za molqa-

nem in potarplenem strupena jezek opravljivu zavezata in Kristusa posnemata, ka je pred Pilatam moljal, ko mu je bilo veliko po kraviņa očitana. Sej nése gorji, kakor je tvoj Bog, ka se je pustil zate tepste, zasramavate in od hudobneh umoríte.

Človek ne vé, koliko dobrega in svetega ima v seba, če ga nadloge ne skusejo.

Kristus imá veliko perjatlov in tovaršev per mize; malo pa posnemavšev per zatajevanje.

3. Práv perjatelj križanega Kristusa ne beži pred terplenem in pred zasramevanem od hudobneh, de je tude v spotikleji križa Kristusu podoben. Zakaj komur je Kristus živlene, nemu je tude terpéte in umréte za Kristusa velek dobíček.

Če bol kdo Bogá luba, men se smerte boji, in tolekan bol želi razvezan bite, s' Kristusam sreyno ži-

véte, in se za angelne večno vese-
lite.

Blagor duše, ktera Jezusa práv iz
srca lube, iz ljubne do večnega
časno zanehuje, zavolo Jezusa nadlo-
ge volno terpi, in poniženo pred Je-
zusa poklekne in mole, de va vedno-
steh raste in stanovitna ostane.

VIII. P o s t a v a.

Od srce, iméte dobro vést va
svetem Duše.

I. „Vselej se va Boga veselite.”

Vesela se za dobrota, poterpa
hudobne, mílvaj žalostne, odpusta
razčalnikom, in mole za vse.

Verga od sebe nerodno žalost, ka
jezo in sovraštvo rodi, in prime se
sladkega in svetega premislekovanja Kri-
stusovega življenja in terpljenja, in bo
práva potolaček najdel zoper vse žalosti
in skušnave.

Sveto æivlene je hvale vrédno; mlayno pa je sebe in drugam teæavno.

Dobra vést déla vesele; huda pa grøzne boleqíne.

Skerba, de gmíram práv æivíu, in bow gmíram ve míra.

Hudobíje hudobneh te ne bodo ukodvale, qe se pota praviqnesh védno deræiu.

Sveto æivlene imá preseryno vesele in slov zasluæene hvale per sebe; prazna hvala pa ve ustesh hvalenja hitro míne.

Bebna perlíznena hvala bol uko-daje, kakor ostra svaritev praviqnega.

2. Poníæna molitev ve nebesa puh-tí, Bogá potolaæe, milost dobí, in odæene hudiqeve sleparíje.

Poníæna spoved zasluæe odpuye-ne; prazne izgovore pa veqe dolg naredæ.

Práve kes gréhe izbrisuje, in pridno premiulevane utrafenge manwa.

Prazno qenqane gnado poboæno-

ste izgubla; svete pogovora pa vesele pomnožejo.

Skarbno varvate pouтков je povsod potrebno, in potepuha doma zaprete dobro.

Pogostna molitev je moyno brani-
lo, in molitev jezik prebivaluje miru.

Veliko jih je, de pridno zagnó;
pa le stanovitnost zadobi véneq uastí.

Kristusov jarm je ljubouem sladak, nemarnem teaven, prevzetnem grenák, pohlevnem lohák, poniænem drag. Lubezníve Jezus déla, de je vse lubo in lahkó.

Človek po natoru le mehko-
rad imá; duhoven človek pa táko stude in sovraæe.

Praviqne zató nar bol æaluje, ker
vseh pregréwnah nagibov vz sebe ne
more zatrete.

Pa zakaj Bog to perpustí? Zató,
de se naj človek védno poniæuje, in
boæje pomoqe neprenchama prosa.

3. Kakor se prevzetnek uastí, in

bogatin bogastva veselí, takó imá prava ponižnek vesele v zanevnanu samaga sebe, in v majhnem blage.

Čast in bogastvo bōæjih služabnikov je Kristus nebeška kral. Brez Bogá je vsa perjetnost napuna, vse vesele prazno, vse bogastvo revujana, ker neč ne more nawe duwe nasiteta, kakor sam Bog, ke jo je stvaril.

Velika prostost duwe je, neč posvahnega ne æeléta.

4. Živlene pravičnega je, dobro délate, hudo tērpéta, v vsem Bogá hvalite, in se zavol dobrega nekole ne prevzeta.

Tiste hvale záés Bogá, ktere se nížkega misle, in vse, karkole dobrega misle, govori ale storí, le Bogú zvésto perpiwe.

Kedar te tadej nečímerna čast mika, ne parvōle, ampak preñé s' pre-rokam ponižno reñe: Ne nam, o Gospod, ne nam, ampak svojimu imenu daj čast.

To je narveče ulovéwka premaga, če tisto premaga, kar ga mika; če se lote, kar ga strawe, in če pohlevno terpi, kar moyno bolí.

IX. P o s t a v a.

Od lépega æivlena poniænega ulovéka.

1. „Poniænam dá Bog svojo milost.”

Vsako djane in vsaka beséda poboænega ulovéka se mora s' pametno poniænostjo perkupite, in vsa neumer-nost ve nemar pustite.

Par novineh in mladénueh je lepó znamne prahodne popolnamaste, če so ve vsem poniæne, in če malo govore, sosebno med starejvema.

Kdor se né navadel prej posluwate in moljate, bo teæko kedaj med uylene in modre wtét. Zatorej je toleko bedakov, ker je nih djane ve napáko.

Hitro sluwate, pogostem molite, poboæno premiulevate, pridno délate, skarbno se uyte, postopana se ogiba-

te, samoto lubite, to déla bogosluxe-
nega ylovéka in mirno serne.

Va bukvah stvarjena se bere, de
je Bog na Abelnov dar pogledal, na
Kajnov pa nè. Zakaj? Zató, ker je bil
Abel nedolžen in ponižen, Kajn pa
nevoučev in hudoben. Bode tedej Abel
ve poterplene tešavnega, in ne pre-
píraj se s' Kajnam, de mirú in do-
braga imena ne zgubiš.

Bolue te je svojo réu zgubite, ka-
kor Bogá razžalite, bližnega pouko-
davate in lubezen prelomite.

2. Če hočew nebeško bogastvo za-
dobite, verze od sebe svétovo tešo.
Če hočew večno yast iméte, zanequj
menlivo yast. Če želíw ve mire æivé-
te, varaj se príleke prepíra in kalí je-
ze. Če be rad ve nébesah veleš bil,
bode majhen na svéte.

Ne praviqe se per ludéh; zakaj
nih hvala je prazna, qe te huda vést
tože.

Predergne in besédne, obá sta

svárlíva, ker se obá uez pravo miro
pregrawetá.

Veliko junakov je omagalo, ker so
se preveč upale; in veliko slabeh je
moč zadobilo, ker so v Bogá upale,
in ga pomoč prosile.

Ponizen in kroták je vsam lub;
tardemu pa in rečavnemu se bližate
boje.

Poterpeklíve in molčęę premaga
svęje zoperneke za lubeznívo postrę-
bo; in se mnoęę parjatile, kdor dru-
gem rad postręę, in stiskane mi-
lúje. Kdor pa, kó je tręba, molęa-
te ne zná, se sramęte naprave per
množeh.

3. Umen in zurjen je, kdor zna
sam sebe dębraga naredite, in se s'
ęednostmę parkupite. Tiste je močán,
ktere se pregręhe tardno brane. Tiste
je veleč gospod, ktere uez svęje hu-
dębno poęelene gospoduje. Junak in
dębro oręęjen voják je, kdor svęje
teló za oręęjem zderębe premagúje.

Vréden je angelske družbe va ne-
besah, kdor tukej na svéte nedolæno
æiví.

Čist ylōvek je bōæji parjatel, in
angelnov tovaru, devin ælahtnek, in
svetnikov junauk roják.

Poniæn in čist uæuga hudiqa,
in je strah nečistem.

Velek vikwa je, kdor sam sebe
bogaboječe vede, in lép izgled podlox-
nam daje.

Tista je hvale dōbrah vréden
ktere je nih čednost posnemavan vė-
dan.

Tista je ælahten in plemenit, kte-
rega čednost oplemení.

Lép ylōvek je tista, ktere je od
gréha čist. Mudōben pa je, ktere se
od zune liupa, va serne pa čarní.

Tista bogatin je srečen, ktere je
gnade bōæje poln, in nobene časti ne
æelí. Tista pa je neuman in nespame-
ten, ktere ukodlive račí lube, in zve-
líqane duwe va némar pustí.

Nebeška modrost je, vse jasne pa zanehavate.

Moder je, kdor od postáv očajkov ne odstopa, in nauk vere zvesto hrane in po nem živi. Lubzen do Bogá in do njegovih zapoved, to je uastitleva modrost.

Kdor se želi od tebe večem podujite, uče ga poniženost, in mu bo de ve né sam izgled.

Rasnično ponižene se ne zna napuhavate, ampak hvalo zanemuje, se zanehevan bite veselí, in rad razžalníku odpustí.

X. P o s t a v a.

Od nestanovitnosti ulovéckega serhá.

1. » Kdor ve mene ostane, in jez ve nem, on veliko sadú rodí."

Mnoge in nestanovitne so ulovécké misle in žele; pa pragne in ne- uiste vse, ktere néso od Bogá.

O prelakomno in nakole síto uľovéwko sarnje ! kakó hudó in grenkó je záte zapustite swøjiga Bogá ! Čamú mislaw toľekan nepotrěbněh reuqí, ke te nikdar ne morejo popolnoma utoľaxíte in nasitate ?

Kaj te je tadej storíte ? kam se oľarnite, de te bo prāv ?

Sam ve se se hitro verne ; preglej, kaj se pregréwíl, in skerbe poboluate, kar se opustil. Perprave Bogú ve prebivaluqe swøjje sarnje, varej se silněh misel in zunaneh skerbí, de te swete Duh ze veselem napolna.

2. Ktєra se po zunaneh reuqěh rada razgube, porědkem pobolwajo swøjje sarnje. Kar se od zunej lepó swěte, vse míne.

Ouqí se nakole ne nagledajo in uwesa nakole ne nasliwajo ; in qe se ve stvarnekovo qast vse ne oberne, je vse, kar se vide, neqimerno.

Torej pøje swete David Bogú na qitire rekoq : Razveselil se me Bog,

væ s vøjih stvaréh; veselil se
bom dél tvøjih rok.

Væ stvaréh né nobene stanovítno-
sta; ampak le væ Boge nar vikua
dobrota.

Bode tarden væ resniŋe, in resni-
ŋa te bo rečila od vse læí in krivi-
ŋe, in od tvøje zmiŋlene stanovitnosti.

Vse, karkole se kdo od bliŋnega
zmisle, se bo opravlívŋu vtépaló.

Kristus je resniŋa; kdor tedej za
Kristusam hode, je perjatel resniŋe,
in vsake ŋednosti.

Kdor zavol kakaga ŋasnega do-
biŋka, ale zavol ŋastí resniŋo zapustí,
on zgubí vero in lépo krepóst. Bog je
resniŋa, in ne perpustí, de be læni-
væŋ dolgo skrit bil.

Mudøbne zamore le nékaj ŋasa læ-
gate; zadneŋ pa resniŋa po silæ na
dan pride, in læ se lænivŋu, prej
ko je mislel, væ sramoto vtépa.

Ne misle in ne æele neŋ, zrazen
kar je práv in Bogú vweŋ; zakaj to

so uednoste , in dobre ve boæjo uast storjene déla.

3. Kdor resniþo govorí , in hudobíjo sovrææ , on bo velak ve nebeu-kam kralestva. Kdor pa hudobno dé-la in resniþo sovrææ , bo veyno jeþo terpel.

Deræ se resniþe in lubezne , in bow Bogú , angelnam in ludém dopadlav.

Ne boj se. Hudoben zamore kej uasnega vzéte ; Bog pa poverne jim , ktere volno terpe , veliko veþ in veyno.

Þe hoþew mir in dobro vést ohra-nite , bode poniæen , poterpeælav in pokorn. Zakaj né ga tebe hujwega so-vraænaka , kakor ti sam sebe , þe se zelo razsardiw.

Þe svoþe lastne slaboste skerbno premislew , te druzeh djana ne bo ve-liko már.

XI. P o s t a v a.

Od zaupana ve Bogá ve stiske
in britkoste.

1. »Zaúpaj ve Bogá, in dōbro dé-
laj.»

Nahye se yasnaga blagá neyimar-
no ne veselē; nahye se na svōje par-
jatile in znanje prevey ne zanawaj,
ker vse je na svēte negotovo in nevar-
no; kdor pa ve Bogá zaúpa, in ve po-
trēbe van kliye, ne bo zapuuyen, bo-
de ve kterakole britkoste.

Velek mir imá, kdor dōbro déla
in práv govori, kdor nekomur ne uko-
deje, in se vsake napune misle in æele
vareje.

Zaprē dure svōje hiwe, in bow
ve mirē.

Kdor vsakdan ve sernje hudiyevam
puinam ve brán kej dōbrega ne sklē-
pa, grōžno lahko grawí.

2. Veliko jih neha molite in se
branite, ye se jim po sreye ne sníde.

Pa uednost se ne zadobí brez truda in boja, in se ne ohrane brez skerbí.

Postopáyu in prewirnek se boji o-
strosta in dóma, kakor taju mréæe.

Ne obupaj, ako imaw hude skuwnave, ale ako te ostro svare; ako te zasmehujejo, zasramujejo in zanequjejo; ampak misle, de zanequvan in strahvan bite po praviu zasluæaw, ker se hudoben. Terpa volno, in rene ze zaupanem: Dobro me je, de me poniæaw, o Bog! de se tvøjih praviu uqím.

Va skuwnavah in britkostah se ulovek uqí, kakó potreben mu je Bog, zavol svøje slaboste in zavol gréhov velikoste.

Nespameten in nezvést hlapan je, ktere ze blagam svøjiga Gospoda ba-
ha, in druge zanequje.

3. Kdor svøjiga bliænega zanequ-
je, in se gorjiga déla, on æale Bogá
in vse bøæje svetníke.

Od tod izvírajo narbol nawe po-

mote, ker ponižne nésmo, in na svo-
je gréhe ne gledamo, ktere ba belo
vender védno tréba pred oumí iméte
in objokavate.

Vsak je sam seba zadosta tešaven.
Kaj se ta je tedej tréba ve ptuje rečí
vtikate, in se več nakladate, kakor
neste zamoreu?

Bog zató perpustí, de člověk uase
ouitno ve gréh pade, ale pa, de se
zmote, ale kaj zamudí, de se osramo-
ten pred družama bol poniža, se us-
milene iméte učí, zmotenému na po-
mou pride, in po svoji lastne ukode
spametvan sam par seba reče: Člo-
vek je on, ne angel; kakoruna se je
mene, taka se je tude nemu perme-
rela; bratje smo. Jez sam hudo, on
pa je morebita dobro misel. Le sam
Bog se nikdar ne zmote, in nikdar
ne grawí.

Žakaj se svojimu bližnemu po-
smehújew, če ve gréh pade? A k o

stojíw, varaj, de ne padew. Posmehúj se sam sebe.

Oqitno osramotene dōstokrat pogasí æele do prazne qasti.

XII. Postava.

Od moyí molitve, in od prida svetega brana.

1. „Molite neprenéhama.“ Zakaj?

Zató, ker so povsod britkoste in skuunave, povsod zadérge in hudičevvo zalagavane.

Malokedàj se kàj dōbrega sliw; od vseh strani vstajajo vøjske; od znotrej strah, od zunej bøj.

Né ga dneva brez terplena, ne ure brez smertnega strahú.

Po praviqne bøæji sōdbæ so vøjske in poæíge zavol qlovéwkeh pregréh, in pa de izvolene s' wibo pergana nebes iskate.

Zatorej je stanovitna molitev silno

potrébna zopar vse svétove nevarnosti,
kakor æelézna oprava zopar stréle so-
vraænekove.

Kdor ne mola, se tuda ne vojskú-
je; in kdor se ne vojskúje in ne bra-
ne, je kmale premagan, in krono zgubí.

Pa kdo zamore zmirej molitz in
vojskavatz se? —

Tiste vse zamore, ktere ve Bogá
kliqe, in van zaúpa. Zakaj bliz je
Gospod vsam, ktere ve resni-
ne van kliqejo. Če ne morew zmi-
rej za besédo klinata, mola ve duha
in ve misleh, mola ve æelah in ve
svetam naména.

Sveta vola zmirej dobro délate
in ve vseh reuéh Bogú sluæite, je
védno darovane na altarji serhá; ker
tiste védno mola, ktere védno do-
bro déla.

Kdor se svojih gréhov kesá, in
po dobrem zdihuje, ne jéna molitz.

Reqe s' svetam Davidam ve psal-
ma: Gospod! pred taboj so vse

møje æele, in mōji 3dihleji
te nésoneznana.

2. Silno dōbro je posluwata bōæjo
besédo ale pa brata jo, de se 3bere
serne po mnogeh reuéh razgubleno,
in od kake straste obteæéno. Brane ka-
æe prave pot æivlena, lépe 3gledje ka
posnemanu opomínajo, molitev pa po-
mou ka tému dobí.

Dōbro je brane od Bogá, bolwa
molitev ve Bogá, nar bolwa pa moli-
tev zavol Bogá.

Blagor mu, kdor vse svoje go-
vorjene in djane ve bōæjo uast obra-
qa, ve kōnen 3velíquana, de bo Bog
vse ve vsem, in ue3 vse večno ueuei
in hvalen.

3. Kakó se more kdo bogosluæati
imenavata, ale med poboæne wtéte
qe ga bol veselí nepotrébno uenqata
kakor pa brata in molite?

Kdor prazne reuí rad posluwa, al
pa prewirno govori, svojo duwo ve nē
no prodaja.

Va vsake britkosta in skušnava
 pertenje ke molitve, ve nar varneve
 zavétje duve, tar prošje bōxje pomoče.
 Če prej, bolve je; če poznej, slabve
 je. Če bol pogosto, bol je ke pridu;
 če bol iz sernja, bol je vveč Bogu.

Lubezniva in milostava Bog hoče
 prouen bite, in nas uči, za kaj de je tré-
 ba prošje, in nas obéta usliwate re-
 kou: Prošje, in se vam bo dalo.
 Opomína ze besédo, kače ze zgleda,
 žuga s' wibo, vabe ze darmí, strahú-
 je ze nesrečame, in razveseluje s' sre-
 čame; in takó je od jutra do večera
 en dan.

Dostokrat da tude Bog ve sernja
 obyutite sladkost svoje lubezne tistem,
 ktere pobožno molejo, na skrivnem
 ostanejo in rade molče; kar tistem,
 ktere rade yenjajo, in vnej postopa-
 jo, ne dá.

4. Kdor hoče lépe novine sliwa-
 te, naj posluwa Kristusa od bōxjiga
 kralestva, od prihodne sōdbe, od ne-

beukęga Jeruzalema, od verst in trum angelŋov, od zvelíqana nebeuĵanov, od slave in veliqastva izvolenęh, od plaqila svetnikov od vékome do vékome veselęh govorite. Naj posluwa preroke Kristusove skrivnostę prerokavate in gréwnękam pogublene æugate. Naj posluwa apostelne in evangeliste djane in yudeęe Kristusove oytno oznanavate. Naj posluwa uęenike lepó pridgvate, temne raqí razkladate, æivlene ve djane lépwate, krivoverstva in zmote razdévate.

Naj ohrane vsak, kolekor hoęe, in kolekor mu je tréba; naj ne zaneęuje priprostęh raqí, in ne graja vesolęh, kteręh zapopaste ne more. Zakaj neumno je obrekeváte modre, in hudobno sodite bōęje in svete.

5. Skerba poprej ponięeno uęite se, in male raqí spolnavate, in Bog te bo dal veęe, (ęe bo tréba) prej umęte. Zakaj pisano je: Kdor dobro vé, pa ne storí, ima gréh.

Kdor veliko vé in bere, gre prazen in lažen od polnih gostí, če ne storí, kar vé in se naučí.

Kdor porédkam mola, in malo déla, bo dolgo inerzel in reven ostal.

Kdor se od hudobíje prepíra, in se je ne varaje, séje dobro seme med terne.

Tiste imá malo dobiyka od veliko besedí, ktera se per molitve ve sernje hudobne misle ne brane.

Blagor duše, ktera se vsake nečistoste, ke se ji ponúja, skerbno varaje, in ve sernje na skrivnem nobene račí ne terpí, ktera ba boæje očí očitno razæalíla.

Poniæna spoved gréhov je qiue-ne vsah hudobij ve poniænem in skesanem sernje pred Bogam.

6. Poboæne ima vesele do molitve, radoúqne do bukev, zurjen do urnoste, prevzetnek do qastí, poniæne do zaneqvana, bogatin do lastnin;

skopec do dnarjev, berač do darú, poæréwnak do jedí in pejaqe, tréznak do tréznosta, postopač do qenqana, moder do modroste, dober menah do postave svøjiga reda; ale po vsam tém osreçe in razveseluje serhe le bøæja lubezan in døbra vést.

¶ Če hoqew prehudøbne sovraænæke svøje duwe premagate, béæe, molye, mirúj, møle, pøste se, uqe se, in délaj.

Svet qløvek misle svete razí, govorí rasniho, déla, kar je práv, zanequje qasno, in imá veqno zvelíqane pred oymí.

Poniænæ posluwa rad svet, umne se vareje nevarnostæ, krotak tarpí volno zoparnostæ, pridne ne zamudí svøjih dolænost.

Kdor se majhnæh gréhov ne vareje, pade ve qedale veqe.

7. Kdor je zjutre lén, se malokadaj zveqer vname.

Kdor lenøbo od sebe odprave in

rad délo ve roke vzame, se vesele in veliko čast zadobi, če per ljudéh nè, vsaj gotovo per Boga, kar je we veliko bolwe in wey vrédno. Zakaj Bog je plačilo vsaga dobrega perzadevana, vsaga truda in terplena, in weyna krona svetníkam.

Postopáuy se nekole ne naučenyá; bogabojeuy pa se tude perpučenega vesela (čase) zderæí.

Tiste terdno stojí, in po pravem pote hode, ktere je ve poniženosti vterjen, in vse posvetne častí po neuy ení.

Tiste je popolnoma moder, in modro ravná, ktere le Bogú dopaste æelí, pred zunaneme reymí beæí, znotranéh iuye, po nebeukeh hrepení, vse časno stude, sam sebe zanequje, in bœæjo lubezen védno rajwe kakor vse časno blagó imá.

XIII. P o s t a v a.

Hvala ljubezne in menega sadú.

I. »Vse svoje déla ve ljubezne dé-
lajte.»

Prelépa uednost je ljubezan; de-
leu preseke vse druge, tude učenost
in darove.

Ona ima Bogá, in zdruke angelne
ze ludmí, in ulovéke otroke boeje
otroke in perjatle svetníkov naredí.

Ona je naredíla, de je Kristus iz
devíne rojen in ulovéka zvelíyat na
kriæ perbit bil.

Ona duwo od gréha qíste, in jo
nakviwko povzdigne Bogá lubit iz vse-
ga serha, iz vsah æel in iz vse pa-
mete, in jo napolne in vname s' pre-
judno perjetnostjo.

Ona déla iz gréwnakov praviyne,
iz suænov otroke, iz sovraænekov per-
jatle, iz ptujnov domaye, iz neznan-
nov znanje, iz nestanovitneñ stano-

vitne; iz prevzetnih ponižene, iz porodnih pohlevne, iz lénih pridne, iz æalostnih vesele, iz lakomnih radodarne, iz posvetnih nebeške, iz neumnih modre.

Vse to déla lubezen, od svetega Duhá, ke smo ga iz nebes prejeli, vernam ve serne vlita.

Ona imá tolekune perute, de se ænime varh Kerubov in Serafov, in varh vseh verst angeljov povzdigne. Nar vikwe zdruze ze nar manwem; gre po sréde; se verne ke nar vikwemu; vse veliko zedine; vse in vsaŋega razveselí, ktere samí sebe neumimerno ne povikwujejo, ampak se iz lubezne boæje zapuste.

Lubezen obseæe nebó in zemlo, morje in deæele, in ve vsem, kar ve stvaréh vide in sliwæ, stvarneka hvale in yastí. Ker né ney takó majhnega ale zaneqlivega ve stvaréh, de be se ve nih dobrota boæja, mojstrova roka, stvarneka mogounost, narednika

modróst, in Gospoda previdnost, ke vse popolnoma práv obrača, ne razodevala.

To premišlevane nareja pobožno dušo, de Bogá hvale, ga vselej in povsod častí, de uka in se veselí.

S' tém se serče vnema, in se taja kakor osk v ognju, de ne pozná vej ne kraja ne konja, ampak gorí nakviško, in vse nebeske luče preseče, in perpuhtí do tistega, kterega samega lube, do stvarnaka vseh rečí, do Gospoda vseh stvarí, de v nem neizrečeno vesele vživajo, in v pokoju počívajo.

2. O kako perjetno in dobro mu je, komur je dano Bogá deržate se, in ga na skrivnem živate! O ko bi jez mogel le nekoliko okusate, kar angelne očitno živajo in večno imajo!

Ale pojdamo spet nazaj v življenje, kakor je, in bojujmo se junasko zoper vsakdane skušnave s' sveto lu-

bežnajo; zakaj velikrat pride po vesela
jok, po tolažbe žalost, po smeha pla-
kane, po mira in pokoji vojska in
britkost, in po velike tolažbe veliko
zapuščene, ale pa huda skušnava, ale
rana na živote, ale nadlega od ljudi,
ale zguba perjatlov, ale truma sovraž-
nikov, ale pamete omota, ale od majh-
nih zasmehavane, ale od odraženih
zmerjane, ale od vikovih ostro svar-
jene.

Vse to se pargodí, de be se po-
nižala prevzetnost našega serija; de
be s' slabema, potertema in s' skuša-
nema poterplene iméle.

Ne zaúpajmo tadej sami ve se, in
ne modrujmo prevsoko, in ne iujimo
svojiga dobička; ampak ve vsem se
ponižajmo, in bodemo podložne Bo-
gú, in vsakemu ulovéku zavol Bogá
ve prave ljubezne.

Iz ljubezne je prišel Bog na svet;
iz ljubezne je ulovéka ve nebesa nazaj
perpelal.

Iz ljubezne je perwel Kristus ke gréwnemu ulovéku; iz ljubezne in posramote križa se je vernil ve nebesa na Očetovo desniho, in je ulovéka tolekan poveliljal.

3. Lubezan nekole ne pragnúje, ampak velike in vesoke račí déla, in se tude rada ke ponižnam in zaneževanem poniža.

Imenitne račí pridno storí; pa tude zapovédane zanežlívne iz pokorujene rada oprave.

Ne stude se ji rán bolnikov doteknite se, jim nog umivate, jim postilate, obléko očedate in nesnage porisate. Zopernoste volno terpí in se zasramevana veselí.

4. Kakor oğan derva seže, takó lubezan pregréhe zamorí.

S' kesam serne očiste, ve spovede ga umíje, ze molitvejo ga obriwe, se svetem branem razsvetlí, s' pobožnem premišlevanjem vname, ve skrivne

samota zbere, in va gorecya lubezna
 duwo za Bogam sklene.

Lubezan vnema plověuka jezek,
Bogá pástite; roke, délate; noge, ho-
dite; očí, gledate; spomin, pomnate;
zunane ude, mu služite; in znotrane
darove, Bogá pčez vse, karkola je, v
nebesah in na zemle, lubite.

Lubezan izbriwe ve ponižna du-
we storjen gréh , obvaruje ve par-
hodno , poduqa ve sedanjem , réwe
od veliko dvomov ; prepoveduje rado-
védnost , odtergúje nepotrénost , od-
vraqa neqimarnost , svarí laží , sovra-
že nesramnost , polajwa ostrost , raz-
svetluje tamó ; molučemu premiula-
vavŋu razodéva nebeške skrivnosti , in
zverstuje qlovéka od znotrej in od zunej .

Lubežen je sveta vola ve bogabo-
jevam serne, ke ne neha prav delate,
dasravno ji vase slabost ale potreba
ne da tako dobro delate, kakor æeli.

5. O srečno je yisto sernje, kte-

remu je Bog vse , in kteremu brez Bogá ney perjetnega in dragega né , ampak se mu brez Bogá vse grenko in zoperno zdí.

Tanega hoče Bog , in tanega lu-
ba , ktere sam sebe in vse iz lubezne
do nega zanečuje in zapustí , ktere se
junawko bojuje , in svoje serne qisto
ohrane.

Qista duwa , ktera na svéte ney
dobička in qastí ne æelí , gre hitro in
prostó k Bogu , in se verh vseh stva-
rí na svéte povzdigne.

Kristusova lubezan odklene vs
vsam qlovéka od svetá , vse tæe po-
lajwa , in se vse , karkole Bogú dopa-
de , zvestó spolnevate perzadéva. S' Kri-
stusam tadej mole rekoq : **Ø**ye ! ne
m **Ø**ja , ampak tv **Ø**ja vola naj
se vselej in povsod zgodi. Amen.

XIV. P o s t a v a.

Od uŕtja in déla zoper skuŕnave.

1. » Ustavate se hudiŕu, in bo béæal od vas. »

Kjer kole je dober ũlovæk ve sve-
tam opravila, naj mole ale premi-
luje, naj se uŕí, piwe (ale déla), ðn-
da so tude svete angelne vesela; pa
ðnde so tude hudiæe, ke ga skuwajo
in motajo.

Kedar zaŕnew molite, takrat beæe
hudiæe kakor pred ðgnem svetega Du-
há; kedar se pa ve prazne pogovore
podaw, se naglo vernejo, in nemarne
beséde naréjajo.

Ko pa dober vikwe kej tanega
najde, kmale vse kvantaæe razpodí, in
postopaæe in dæbreh dél zamúdnaæe
posvari.

Ostana tædej ve moljana, in misle
kej od Bogá ve svoj potolaæek, in bow

réwen od studa ve dōbrah délah , ye ve
začetem dobrem stanoviten ostanew.

2. Bode ve majhnem zvést , in
bow deset tavæent talentov za nebésa
zasluæil.

Ne pragnuj skrevé , in ne kvantaj
ouitno , in bo béæal hudiq premagan
od molqeqaga ; ker se délavneh in
molqeqah boji , ye rade molejo in
svete reqí premiwlujejo.

Kjer kolé se , bode sam ale per
ludéh , se moraw vojskevate , moraw
qute in molite zoper telesne in du-
hovne skuwnáve.

Vojskúj se junawko , mōle pre-
serqno , délaj pridno , uqe se stano-
vitno , molqe rad , in terpe volnó.

Zaupaj ve Bogá védno , bode ve
kakorune kole britkoste in teæáve.

Kdor je vselej in povsod par-
pravlen volnó terpéte , bo æe tukej
veliko mirú imel , bo zoparneke pre-
magal , ve nebesah / pa tolekan lépuæ

in yastitlevwa krono ze izvolenama
zadobil.

XV. Postava.

Od poterplena ze družama.

1. »Eden družega butaro nosíte.»

Ker smo vse eno teló ve Kristu-
se, se moramo torej vse med saboj
po bratovsko ljubite ve zaveze mirú,
in ve dobrem vse ene misle bite.

Vse smo udje Kristusove, prero-
jena ve svetem karste po gnade sveta-
ga Duhá, odrévene s' terplenem Kri-
stusovem, in omite ze negovo kerva-
jo; poæivlena s' Kristusovem tele-
sam, podučena s' Kristusovem nau-
kam, poterjena ze negovema yudeæe,
in ze negovema izgleda ke dobremu
napeleváne.

Žakaj tedej eden družemu uko-
dejete?

Bratje moji! kdor koga ze besédo

ale že djanem æale, on Kristusa raz-
æale. Kristus se bo mauæeval, Kristus
bo utrafeval, æe se beræ ne pobolwaw.

Enega Bogá Oqeta imamo vse ve
nebesah; vse smo tukej ve Kristusz
bratje med seboj; naj bo kdo iz ktore
deæele, ale iz kterega kraja hoqe; naj
bo iz imenitnega ale neimenitnega
rodú.

En Bog nas je vse stvaril, en Bog
nas vse æiví in ohrane, in eden nas je
ke enemu kønñu, ke zvelíqanu pokli-
ñal, in nas we védno kliqe, od zunej
že glasam (s' svojo besédo), od zno-
trej že omeçenem; sam sebe je ve
veqno playilo obľubil ga gledate vpri-
ço angelñov, ve edinam zveliqane že
vsame nebeçane.

Çe smo tedej od Bogá vse enako
poklíqane, vse po ene ñéne odkuplene,
in vse od enega duhá oæivlene, se
moramo vse med seboj lubite, in eden
drugem sluæite.

Če æelamo Kristusu dopaste, moramo zavol Kristusa eden drugzega teæo nosite, in iz lubezne eden za drugzega molite; ker takó je Bog v nas, in mí v nem.

Karkola tadej nad svojím bliænem nepopolnoma ale nerodnega zagledamo ale sliwamo, moramo pohlevno ve dobro izlagate, kakor tude mí æelamo, de bæ se nam storilo.

2. O lube brat! prenaawaj, in te bojo prenaawale; izgovarjaj, in te bodo izgovarjale; pomiluj gréwnake, in te bodo pomilevale; tolææ æalostne, in te bodo vesele tolææile; podaj roko padavnu, in bo tude Bog tebe svojo rokó podal. Kakor tí ze drugame délaw, takó bodo druge s' teboj po bœæji praviqne sœdbe in kazne.

Ne qude se, in ne bode nejevolen, če slab qløvek na svéte pade; se j je we angel ve nebesah padel, in Adam ve raji premagan od malo sadú.

Dostokrat je njelo majhna réu, ke ulovéku ve sernje silno velike in hude skuwnave naredí, ala pa tude nadlego od druzeh terpi. To Bog po svoji praviñe perpustí, de práv spoznaj, kako malo bow mogel (brez boæje pomoqe) velike skuwnave premagata, ke we majhneh ne moreu.

3. Bode dober skuwnanemu bratu, in môle za stiskanega, kakor za se.

Tvoja sreça je tude moja sreça, qe me lubau; in tvoja nesreça je tude moja nesreça, qe me milejeu.

Vse smo slabe ljudje; zatorej smo dolæní eden za druzega iz lubezne molite.

Nobeden ne more drugemu slaboste ouitate, qe se sam ne pobolwa; zakaj qe kriven krivna zanequje, je kakor be slépen slépna, gluwen gluwna, bedak bedaka zaneqeval.

Varej se od koga, ktere tebe né izroçen, kej hudega govorita; temuq

na se bol glej, in svoje napake popravljaj.

Če prav mislaw, in svojiga bližnjega pobolwate æeliw, zaune sam per sebe, in pøtlej poskuwaj per drugah; pa ne s' hudam, ampak pohlevno in pametno.

Če me rés in po bratovsko lubaw, imej poterplene za menoj, kakor seboj, in mola záme.

Kdor druge svarí, in zane ne mola, in ænime usmilena néma, je neusmilen sovraænek, zoparn besedaq, ne dober zdravnik.

Kdor za druge kakor zase mola, déla dvojno dobro délo.

Če ima kdo veq dobre bratovske lubezne, rajwe mola za drugaga, de ba se bol popolnoma pobolwal, in ouí slabih ne pohujwal. Zatorej tolekan bol æaluje, qe posluwate noue, in qe je nejevolen, kedar ga svarí.

Vsak je svojimu bližnjemu ale lepodiweya roža, ale pa bodey tarn.

XVI. P o s t a v a.

Od lubezne Kristusove, in od sovrautva svetá.

1. » Ostaníte ve moji lubezne. »

Kristusov glas je perjeten sliwatz, in zveliqaven vsam, ktere so mu pokorne.

Kristusova lubezan je vesele serqu, ráj duwe, odprave svét, uxuga hudiya, zapre pekél, in odpre nebó.

Lubezen Kristusa in svetá ste se nasprotz, in némate ney skup, in ne morate vkupej prebivate.

Lubezen do Kristusa je Elíjev voz, ke pelá ve nebó; posvatna lubezan pa je hudiqev vozník, ke vléye ve pekél.

Kdor sam sebe lube, sam seba wkodeje; kdor pa svét zaneqúje, nebesa dobí.

le- Parlignene beséde laxnivaga per-
jatla so nevárnawe, kakor ostra svarí-
tav praviqnega moxá.

Kdor misle golesate, se zmisle le-
xi; sernje praviqnega pa resniho go-
vori.

Kdor drugam wkodva, ne bo brez
wkode.

2, o- Bog, Gospod in spoznevaven vsah
rexi ne pustí dolgo svoje ovqine
bleketate in ve zmotah bite, ampak jo
ale s' wibo tepe in ke sebe zove; ale jo
pa za milostavam pogledam ke spoz-
nanu samaga sebe perpelá.

se ne 2. Kjer je mir in parjazna edinost,
onda je Bog in vse dóbro; kjer je pa
krég in razkol, onda je hudiq in vse
hudo.

3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 1039, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448, 1449, 1450, 1451, 1452, 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1469, 1470, 1471, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1478, 1479, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494, 1495, 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503, 1504, 1505, 1506, 1507, 1508, 1509, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1516, 1517, 1518, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1550, 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558, 1559, 1560, 1561, 1562, 1563, 1564, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574, 1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1580, 1581, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1590, 1591, 1592, 1593, 1594, 1595, 1596, 1597, 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614, 1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1620, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1750, 1751, 1752, 1753, 1754, 1755, 1756, 1757, 1758, 1759, 1760, 1761, 1762, 1763, 1764, 1765, 1766, 1767, 1768, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774, 1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175,

Kjer so hude beséde, ðnde se ra-
ne perserjuna lubézan.

Kjer je samøta in tihøta, ðnde je
pøkoj poboænem.

Kjer délajo in po postavah æive,
ðnde se boluajo bogobojeæe ljudje.

Kjer je sméh in razujzdanost, od
ðndot beæi poboænost.

Postopay in beseday je malokedaj
skasan, in malokedaj brez gréha.

Kjer je urna pokoruyana, ðnde je
vesela vést.

Kjer je dolgo yenyane, ðnde je
déla zamúda.

Kjer samí sebe iuyejo, ðnde lubé-
zan mína.

Kjer Kristusov nauk æiví, ðnde
se zveliyane duwe godí.

Kjer je bratovska perjaznost, ðn-
da je sladko vesele.

Kjer se srédnoste deræe, ðnde
yednost edinoste dolgo terpí.

Kjer bliænega po pamete svare,
ðnde se ne smé nobeden po praviæe

potokita, in nad vikwaga nejevolan bita. Zatorej je někdo djal: Stora vse po pometa; pamet je nar lépuw qednost.

Kjer je poterpexlíwost, wnda je velíka premaga sovraæneka; kjer pa krégu dura odpró, ve tista hiwa kmale miru ne bo.

Zapræ ustne dura, in premíslæ besédo, præden jo govoriw.

Kjer je vera in resniqa, wnda je stanoviten mir.

Kjer je golesíja in hudobija, wnda je neumno zmiwlevane in slépo modravane.

Kjer je lubezan, wnda je svetæ Duh; kjer je pa kolekej nezauplevosta, wnda je pogostem jeza.

Kjer je resniqe spoznane, wnda ima ravno sernæ vesele.

Kjer je lexí perpovedevane, wnda je dæstokrat perjatla golesfane.

Kjer je poniænno gréha spoznane, wnda se zadobí lahko odpuyene.

Kjer natorne modrosti manka,
 onda se je tolekan bol Bogú izroqite
 tréba.

Kdorkolz iz hudobiye kraviŋo na-
 klépa, bo nesrečen kōnen imel.

Kdor zmire práv déla in se po-
 terpéte parpravla, imá veliko mirú.

Gorjè hudobnemu hudodélneku in
 laxnívu svétneku (hinavŋu); ker ne-
 komur bol ne ukodaje negova hudo-
 bija, kakor nemu. Kjer je dvoj o-
 stranost, onda je nestanovit-
 nost in veliko hudobiye.

Blagor priprostemu in resnično
 pravičnemu, ker je Bog xnim, ka vse
 negove déla po pravem pote obraqa.

Kdo bo tistemu rad verjel, ktera
 mox beséde né? Kdor pa svojo besé-
 do na bolwe obraqa, se nad resnično
 ne pregrawí.

3. Perjetno je dobre reči poslu-
 wate, we bolwe pa storite.

Narbolwe premoxxene je pobolwa-
 no xivlene. Sad téga je, gréha

zderæata se, in vè dobram raste se parza-
deváte.

Sad poboæne molitve je zveza ser-
na ze Bogam vè lubæzne svetega Du-
há.

Tíste mola svetó, ktere vse neqí-
marnosta od sebe odprave.

Kdor íma podobo kriæanega Je-
zusa pred oymí, on hitro vse podobe
hudiçeve odpodí.

Nar lépuæ misel je duæ, Kristuso-
væga terplena pogosten spomín.

Kdor presvete Jezusove rane vsak-
dan premiøluje, on rane svéje duæ
hladí, qíste in zaqelúje.

Kdor vse posvetno kakor blato za-
nequje, in qastí ne æelí, on qísto
særne zadobí, in tolekan loæe vè Bo-
ge æiví.

Tíste Bogá nar bol hvale in qastí,
ktere sam sebe globøko poniæuje, in
svøje gréhe skerbno premiøluje, ob-
æaluje in objokuje.

Velik krik vè bøæjih uvæseh je

prava žalost sariá iz ust poniženega gréšneka.

4. Karkola dobrega storíu, store
 va bōxjo čast.

Kdor vse svoje čednoste in vse
 dobre déla drugih priprosto in űeló,
 čisto in radovolno le va bōxjo čast
 in hvalo obrača, tar vse Bogú, in
 neč svoji moči ne perpiče, ampak se
 vsaga žnebí in izprazna, on prevzet-
 nost, nevojčlívost, in nečímerno hval-
 lo s' koreníno red izruje in začuví.
 Žakaj tiste pride ob večno hvalo in
 čast, ktere je sam sebe, ne pa večne
 dobrote Bogá vesel.

Zatorej je presveta devíűa Maríja
 za tolekune prejete darí va svoji svete
 písma veselo prepevala rekoč: Moj
 duh se va Boga žvelíčarji mo-
 jim veselí. — Če kdo méne, de
 je kej, ker vendar neč né, on
 sam sebe gola fá, prava sveta Apo-
 stel Pavel, ke je bil va tretje nebó za-
 maknen, in se zato né prevzel, am-

a pak je vse, karkole je dobrega storil,
učil in pisate dal, zvesto Bogu perpi-
sal rekoč: Iz gnade božje sem,
kar sem.

XVII. P o s t a v a.

Od posnemana presvetega Kristusove-
ga življenja.

1. »Karkole kteremu mojimu nar-
manwemu bratu storite, mene stor-
rete.»

Posluhajte besede, ohranite skriv-
nost, posnemajte izgled.

Kdor revemu pomaga, on Jezusa
rokó podá.

Kdor naložene težave volno no-
se, nosi Jezusa križanega na svojih
ramah.

Kdor koga žalostnega za lépo be-
sédo potolaže, on Jezusove usta par-
jazno kuwúje.

Kdor gréhe drugih obžaluje, in

gán odpuſena proſe, on Jeſusove noge umíva in briſe.

Kdor togotnega umirí, on Jeſusa ve ſvojim ſerſe rahlo poſtele.

Kdor koga ze bolſeme jedmí kakor ſebe pogostí, on Jeſusa ze lubezníveme jedmí in s' sladkam medam gostí.

Kdor boæje raſí zaſne premiſlaváte, on vpelá Jeſusa ve ſvoje ſerſe.

Kdor komu ſvete bukve brate dá, dá Jeſusu nar bolſega vína pít.

Kdor nemarne beſéde govoríte brane, on odgana muhe od Jeſusove mize.

Kdor opravlana noye poſluvate, in nesramne kvantaſe poſvarí, on ſernaga psa od Jeſusove hiſe s' palenjo odtépa in podí.

Kdor med jedjo dobro in razloæno bere, on Jeſusove ſogóſtneke ze nebeuſko pijajo razveſelí, in æejne napojí. Kdor pa ſlabo bere, jemle perjetnost jedém; in kdor veuokrat

no- jenlá , pert na mize Jezusove pobraz-
dá,

2. Kdor od koga káj hudega sli-
wa, in zató zelo æalúje in zdihúje,
on svete Jezusove rane maæe in obezúje.

Kdor lépe izgledé in qednosté
svøjiga bliænega perpovedúje, on lépo
ñvétje Jezusu ponúja.

Kdor Jezusove beséde poboæno
bere ala perpovedúje, on ze lepodí-
weçam kadílam svøje posluwavne raz-
veselúje.

Kdor napake svøjiga bliænega per-
jazno poterpí in izgovarja, on tude
Jezusovo usmilene kmale zadobí.

Kdor svøjiga bliænega sramoto in
pohujwane zakriva, on Jezusove nage
ude ze obléko pokríva.

Kdor bœæje qude in poniæene Kri-
stusove déla pogostem misle, in slad-
ko premiwlúje, on iz Jezusovéh ust
mléko in med dobíva. Takó je sveta
Neæa djala in storíla, ke je tude svø-
jo krí za Jezusa prelíla.

Kdor naméste slabega ale betænega bere ale pøje, on per zibéle Jezusove za angelne perjetno gode.

Kdor poboæno mole, in se perjetnih jedí zderæí, in se vsamu lastnemu odpové, on s' svetema tréma krala trí ælahadne darí Jezusu delí.

Kdor svojiga bliænega umíva, in mu obléko opere, on s' svetem Janezam kerstnikam Jezusa keruúje.

Kdor se gréhu brane, in svoj æivot strahuje, on se za Jezusam poste.

Kdor svojimu bliænemu sveto besédo pové, on za Jezusam nebeuko kraljestvo oznanúje.

Kdor za bolne in skuwane zvesto mole, on za Jezusam Lanjarja obiskúje, in za Maríjo in za Marto objokúje.

3. Kdor za verne mertve svete matve darúje, in zane mole, on gre za Jezusam ke grøbu Lanjarjevemu, in s' prøwno duwe iz vin milostavo re-
wúje.

Kdor gre za družeme red va

ouíten kràj sveto brane posluwat, on
za Jezusam in za negovema učenje
je in pijè.

Kdor brane bœje beséde vè svøjim
særne ohrane, on s' svetem Janezam
apostelnam na perseh Jezusovéh per
večerji počíva.

Kdor vè zoparnéh razúéh ponižno
in hitro boga, on gre zárés za učen-
je za Jezusam na olsko goró, kjer
je bil zdán in perjet.

Kdor vè britkoste in skuwnave sta-
novitno in pridno mole, on se za Je-
zusam vè smertneh težavah zoper hu-
diqa bojúje.

Kdor svøjo volo in termo popol-
nama zapustí, on za Jezusam volo
svøjiga nebeuškega Očeta hvalečno iz-
polnúje, in nose ænim kriæ na Kal-
varejo.

Kdor za sovraæneke mole, in svø-
jim razæalnikam rad odpustí, on pro-
se za Jezusam za sovraæneke, de se

nesrečno ne pogube, ampak de se ka Bogu spreobrnejo in žive.

Kdor vse posvetno rad zapusti, in za naš vidnega ne mara, on že Jezusam na križ umerje, in se s' Pavlam ve raj zamakne.

4. Kdor svoje serce ve čistosti in ve mira ohrane, on Jezusa ve edno tenciho zavije, in ve svojim serce pokopa.

Kdor ve Jezusove službe do konca ostane, on že Jezusam ve grobe sladko spi in počiva.

Kdor žalost svete devine Marije obžaluje, bo tude on od ne in od nenega Sina Jezusa ve svojih britkostih potolačen.

Kdor vse besede in dela Jezusove ve serce premiňuje in na jezika ima, on mu lepodiweče mazila pravi, ke so žalostno dušo potolažite prav dobre.

Kdor se za prejete dobrote po-

nižno in pobožno hvaležen skazuje, on pride za Marijo Magdaleno ka Jezusovemu grobu za lepodičnega ma-
gila.

Kdor se po kesi in spovedi svojih gréhov terno pobolva, on za Jezusam od smerti gréha vstane.

Kdor lenobo in mladnost iz ser-
na odprave, on za Jezusam ve duha veliko nou obhaja, in ænim aleluje veselo ve ñerkve poje.

Kdor vse posvetno vesele zaneu-
je, in se nevarnosti vareje, in po-
božno æivéta iue in zadobí, on gre
za Jezusam in za negovane uenja ve
zaparto gostinjo na skrivnem loe
Bogu sluæit, svetejue (uistewe) æi-
vét, in bol popolnoma svetega Duhá
prejèt.

Kdor vse uasno (kar je pregré-
nega) ve némar pustí, in ve premu-
levane sveteh in nebevkah raqí vas
gorí, on se povzdigne in gre za Jezu-
sam ve nebesa.

Blagor duwa, ktera ve Kristuse æiví, in ktera je tude umréte s' Kristusam dobiyek.

Kdor hoqe Kristusu æivét, mora prej sam sebe umréte.

Kdor hoqe, de be mu Kristus sladak in perjeten bil, mora prej vsemu qasnemu slovó date.

Teæko se je zapustite, zoperno se umréte, pa le takó se zadobí veyno zveliqane, in ve veqnam æivlene s' Kristusam sreyno kralestvo.

O kedáj bo to, de ma bo le Bog vse, in de bom jez ván vas zamaknen, in ænim sklénen? Zakaj, dokler né zvésta duwa ze Bogam qestitlevo sklénena, ne more popolnoma sreyna bite.

Hode tedej ve svojim æivlene ve lubezne za Kristusam, po vere in goreqe lubezne, de ga bow vréden gledate od obliqja ve obliqje, ke angelne razveselúje.

Bogá gledat nas perpele Jezus

Kristus po smerti, ke se za nas vse na križe pregrenko smart terpel. Amen.

XVIII. P o s t a v a.

Kakó védno Bogá hvalíte.

1. »Negova hvala me je zmirej na jezika.»

O perjetne glas ve uveseh bogaboječeh, pa we perjetnewe pred Bogam in negovame svetame angelne.

Ako be ravno vse orodje pélo, pa ne Bogú ke qaste, be belo vse prazno, in be poboænega qlovéka ne razveselílo in negoveh æel ne nasítelo.

Če hoqemo, de be hvala Bogú luba in perjetna bela, se mora nemu ke qaste godite in vso neqímarnost odloqite. Če je tvoj namén qist, se bow lahko ve pravem serqnam vesele ze Maríjo vesélil.

Bogá za negovo neizrečeno dobroto in preveliko vesokost s' qistam

sernam in za vsema stvarmi red hvalite je perjetno pétje v nebesih in na zemle.

Perjetno délo je , Bogá védno hvalite , stvarnaka nebes in zemle lubite , in dajavna večnega æivlena uastite. In ravno to je svetih angelŋoy æivlene , in pa uastin velikost , Bogá iz vsega serŋa hvalite , in nikdar ne prenehate ; in se vender nekole ne naveliqajo , in ga nekole zadoste po vrédnem ne uaste.

To déljajo tude svetnike v nebesih , kjer so od tææe telesa in od zadarg hudičevah réwene , pred vsema negovama skuŋnavama v zavétji in za Bogam v popolnoma lubezne sklénene , in večno vesele in neizrečeno zveliqane væivajo.

Réwene zdej presladko pomnejo , v kolekwnah britkostah in nadlogah so bali , in kolekwnem nevarnostem in skuŋnavam téga révnega æivlena so odwle.

Vas jok se jim je v^o veselo p^etje
sprem^enil, in ostre wibe v^o pol^ep^ua-
ne neb^ewke q^uastⁱ.

O kak^o sre^una je tista de^uela,
ka je mir v^o n^e, in ^ualosta n^e v^oq,
ampak vse p^orjetno, ^ug^ol hvalene
Boga in veselo p^etje!

Hvale tedej tude tⁱ, verna du^ua
Gospoda nebes, hvale Sijon sv^ojiga
Bog^a ne w^e r^ewena od t^e^ue mes^a.

Kli^ue modrosta ob ur^e b^oja, de t^e
na d^esnem in na l^evam poma^ua s' sv^e-
teme angel^ue b^o^ujime.

Pr^ose, de te sⁱle hudi^ueve ne
premagajo, de te slaste tv^ojiga telesa
ne ustrahujejo in ne poderejo, in o-
strosta tv^ojiga stan^u ne ^umagajo, ale pa
telesne d^ela ne potarejo.

Vzeme na se iz lub^ezne do Kri-
stusa kri^ua t^e^u, de se t^e odpr^o vrata
v^o neb^ewko kral^estvo. Kaj q^uw v^oq?

Krale^uv pot ka Kristusu je, sv^ojo
v^olo ^uatajev^ate, slaboste pot^or^up^ete, in
telesne lah^ute ne iskate.

3a majhno délo bow imel gotovo van
veyno mir, in 3a nízek in zaneževan sto
stan veyno yast.

Hvale tadej védno Bogá ve sreča ne
in nesreča, ker se takó lahko veliko ve
zasluxeš, če se ve božejo volo po- de
polnoma izročiš. ko

Karkole te od zunej ale od zno-
trej teškega sreča, prejma pobožno me
in hvaleno iz rok predobrotleva ten
stvarneka, ke 3a nas vse velike in ba
majhne skerbí. mo

Ke te je po svoji podoba stva- sku
ril, te tude ne bo ve nobene po- ke
trébe zapustil, ker je neskončno do- ge
bar. in

Odpre tadej svoje usta, in hvale ta
vsagamogounega Bogá, kíger prevíd-
nost 3a vse skerbí, na nebe in na we
zemle, ve morji in po vseh globo- na
činah. oo

Hvale svojiga stvarneka, de te je 3a
ylovéka ne pa zver stvaril, in ako be
te bil tude mawíno naredil, be bil te

ovo vander hvale vréden, in be bil práv
van storil.

Lév se zoper mawíno in komarja
ne more svøje mouí hvalíte; zakaj
qe tude zamore lév bol zarjute, ven-
der ne more takó vesøko gletéte, ka-
kor mawína.

Naj ne bo tadej nobenega prepíra
med velikem in majhnem, med boga-
tem in revnem, med moynem in sla-
bam, med gospodam in hlapnam, med
modram in priprostam; ampak vse
skupej svøjiga Gospod-Bogá hvalímo,
ke je vse takó prequdno lépe in mno-
ge stvarí dal ke svøji qaste in hvale,
in nam ke pridu, in svøjo dobrotlevost
takó obilno in oujitno pokazal.

Hvale verne qløvek svøjigo odra-
weníka, ke te je s' svøjim terplenem
na zveliqavnem kriæe od veyne smerte
odréwil, za kar se mu nekole zadøste
zahvalite ne morew, qe be tude tav-
æankrat mogel umréte in na kriæe
terpéte.

Hvale svojiga varha, ke te je pred tolekan nevarnostma in gréha obvaroval.

Hvale svojiga dobrotneka, ke ta je dal dobrot brez utevila.

Lej! we vsak dan te daje nove dobrote; sam na altar ke tebe pride, kjer te nar veče dar, kar data zamore, namreč sam sebe včivate dá; in zato neč drugega od tebe noče, in mi neč perjetnega né, kakor to, de ga čisto in perserno zavol mega samega ljubaw in hvalew.

Kedar se vesel, in te vse práv od rok gre, časte Bogá in ga zahvale, de se je dobrotleve Gospod ponižal te razveseliti, de ne opéwaw na pote.

Zakaj, kolekorkrat bōjjo besédo posluwaw ale berew, ale Kristusovo vřlovečene in trplene pobožno premišlujew, tolekokrat te tvōjiga duhá poživlat nebewke kraj powila.

Časte in zahvale ga, kedar se žalosten ale slab; ker te Bog obiskúje

je skuša in qista, de se ne ovabaw, in sam v^e seba ne prevzamew. Zakaj telesne nadloge dostekrat qlovéku serije omeqe.

Časte in zahvale ga, kedar se zdrav in terden; ker Bog te je dal moqí, de délaw in drugem sluæaw, in de nekole qasa po nemarnem ne zgubl^aw.

Časte in zahvale ga, kedar se na roænem ale na sadnem v^erte, in mnoge lepote in drave^sa, qvétje, roæe, hruwke, jabelka, qveteqe zelawja in lapodiwqe limbarje vidaw; ker te Bog tolekan svøjih prequdnah dél kaæe, ke po zemle rastejo, in ke jih Bog vsako léto po svøji quodne mogounoste in modroste, in po svøji dobrote qlovéku ke prid^a ponavla.

Povsod tadej in védno hvale Bogá in mu bode hvaleæen, ker je polna vsa zemla negovega veliqastva, in negova slava je víkw^e od nebes.

Hvale Bogá za vsame svetame na

zemlja, kterega hvalajo tudi vse angelne
v nebesih.

Če ga hvalaw, se angelnam enak;
če ga pa ne hvalaw, se nehvalečen in
hudobnaw kakor æivala.

Lej, tíje pod nebam pojó, ríbe
plavajo, pse lajajo, æiyína se glasé,
in vse stvarí se Bogú ke yaste giblejo,
in velikost svøjiga stvarnaka po svøji
natoré označujejo.

Ve vsam tadej, karkola délaw,
imej Bogá pred oymí; vare se ga raz-
æalite; zahvale ga za prejete dobrote,
in vsako svøje délo sklene za zahva-
lečnostjo Bogú práv iz serná rekoú:
Čast bode Bogú zdej in vékome. Vse
duhove hvalite Gospoda! Amen.

Tretje bukve

Томаха Кемпчана.

Р О Ч Ќ Ђ М А Л Ђ Н.

I. P o s t a v a.

Kristus klíče mále ke sebe.

1. » Pustite male ke meni; zakaj
tanéh je nebewko kraljestvo. »

To so beséde Jezusa Kristusa nar-
vikwega pastírja, in nebewkega učení-
ka, nawega Bogá za to æivlene, ke jia je
svøjim učenjam in ludstvu govoril,
kedar so mu starwe otroke perpelale,
de be roke nane pokladal. In lubez-
níve učenik in milostave Gospod jih
je (kakor svete Marka perpoveduje)
objemal in svøje roke nane pokladal,
jih blagoslovíl in rekel: Gotovo
vam povém, kdor ne vzame
kakor otrok bøæjiga kraljest-

va na sé, ne pojde van. In spet prave per svetem Matevæ vsam odračenam: Če se ne spreobarnete in ne pootrouate, ne pojedete va nebeško kraljestvo.

2. O dobre pastír in ljubeznív učeník! kakó perjetno govoriš, in kakó práv učiš, in že malo besédama kašew vsam ljudém prave pot, po poniženosti ite va nebeško kraljestvo.

Te svete beséde tolačejo ponižne in revne, svare prevzetne in bogate, vterjujejo priproste in nedolžne. Zakaj Bog je prevzetnem nasprotno, ponižnem pa da zdej gnado, in čast va prihodnem.

Ne odstopa tadej od poniženosti va nobenem dobrem, kar délaš, govoriš in mislaš, de vsega ne zgubiš, kar storiš. Zakaj nobeno dobro délo naš ne velá, če né s' ponižnostjo in že ljubeznéjo storjeno, in čisto le va bočejo čast naméneno.

Varej se prevzetnoste, brezna vseh gréhov in podartniše qednost.

Bode nedolžen in brez zvičaj kakor otrok, qist brez vse hudobíje, in bow Bogú in ludém lub, in sam ve sebe miran.

II. P o s t a v a.

Od nauka Jezusovega in negove poniženosti.

»Uqite se od mene (prave Jezus), ker sem kroták in iz seríja ponižen.

O poniženost, Kristusova qednost, kakó zelo osramotiw nawo neqimer-no prevzetnost, ke hoyemo za majhno dobro hvalene; za veliko hudega pa ne svarjene bite!

O lubezniíve Jezus, tí se za nas veliko hudega, kar nése storil, pre-stal, in nam nezmer-no veliko dobraga, kar nésmo zaslužíle in nésmo

vrédne iméte, dal. Zakaj vse je miloste in neskončne ljubezne dar, karkole se nam dōbręga storil, in nam we vsak dan storiw, kę nam nawe grēhe odpuęaw, in veliko dōbręga deliw.

Hvala te bodę vėdno, prelube Bog! nam pa nehvaleęnem, mlaęnem in prevzetnem gorje za tolekan twōjih dobrót in oblub.

III. P o s t a v a.

Od yistoste in imenitnosti svetęga apostelna Janeza.

»Lej, to je moj lub hlapę, kę sam se ga izvolil.»

Kaj je naredilo svetęga apostelna Janeza takó umnega, in nawemu Gospodu Jezusu Kristusu takó prelubęga, de je takó vesoke reęi od Bogá umel in pisal, bol memo vseh uęenikov na svėte? Negova velika yistost duwe

in telesa, in pa popolnoma lubezan, ka je goréla ve Bogá in ve bližnega, ne le za besédo in za jezikam, ampak tude ve djane in resniče. To sam spričuje ve svojim líste, kjer od te dvojne lubezne piše.

Če tadej ne morew s' svetem Janezam evangelistam vesonah reči od svete trojice premišlevate, parzadene se za bolnem Lanjarjem ponižnost in potrpelivost Kristusovo mislate in posnemate. In če se ne morew s' svetem Pavlam ve tretje nebó zamekníte, skuse vsaj s' sveto Marijo Magdaléno per Jezusovih nogah jokate in odpušena prosite.

IV. Postava.

Od svetoste in imenitnosti svetega apostalna Pavla.

»Izvolena posoda me je on.»

Kaj je naredílo svetega Pavla ta-

kó velínega in tolekunega per Boga?
 Zaneuèevane svetá in vsèga pozemelskega,
 zatajevane samèga sebe in krotene
 mesá, in zametane vse posvetne uasti.
 Kaj je vèsoùjiga, kakor popolnàma lu-
 bezen do Bogá in do bližnega, brez
 vsèga uasnèga dobíyka in lastnèga po-
 bolwka Kristusu na tém svéte sluèite?
 Kaj je med mnogam bœjim razode-
 nem, kè ga je od Bogá imel, vernem
 Rimlanam, Korinuanam, Galuanam,
 in vsem drugam po uélem svéte bol
 perporoçal in jih učil, kakor Jèzu-
 sa Krisiusa, ter za nas križanèga, za
 kterèga je veliko tarpéte æelel, in se
 tudè umréte né bal, ker je presvete
 rane negovèga terplèna védno va sar-
 ñe in na æivote zavol negovèga ime-
 na in iz lubèzne do nega nòsil?

V. Postava.

Od velike poniženosti svetega Fran-
čiška.

» Ta je zanepeval æivlene svetá. »

Kaj je poniženega in svetega Fran-
čiška takó poboženega in Bogú ljubega
na tém svéte naredílo, in tolekunega
ve nebesah? Negova zarés velika po-
niženost, in pa ker je med vsame
bøæjime dobrotame in vsakdaneme déle
Kristusovo terplene, in negove neizre-
cene ljubezne polne boleçe svete rane
ve mislah imel, premiuleval, obæa-
leval, ze vso skerbjo prevdarjal, ze
grenko æalostjo objokeval, in jih go-
reçe lubil.

Zakaj veliko milost zadobe po-
nižen, in pa ktere terplene Jezusa
Kristusa vsak dan premiulujejo; in
kdor je rés ponižen, in ne baha in
se ne povzdiguje ze dobrom, kar je
storil, ampak misla in ve resniçe

spozná, de je man vréden kakor vse druge, in de mu gre zadna kraj.

Tak vída své gréhe in jih ob-
jokúje, in ko drugih dobre déla vi-
de, se veselí, zane Bogá hvale in ya-
stí, in mole in prose zase usmilena
in odravena od vsega hudaga.

VI. P o s t a v a.

Od dobrih misel zoper hudobíjo.

1. »Pobera se vrag!»

O Kristusove vojuyák! govøre te
beséde zoper vse hude hudíyeve po-
dobe. Zakaj tvoje orøæje so svete be-
séde in déla Kristusove. Premiwluj
tadej zoper ognene mesene puíne gren-
ke Kristusove rane.

Zoper nemarnost seríá bode véd-
no presladka Jezus va tvøjih usteh.

Zoper vse své hudo natolnevane
in zoper nejevolò nad drugame, misle
vse své gréhe, ke se jih od svojiga

rojstva noter do 3dê storil, in neha
se jezite.

Kar dobrega storíw, bode vsem
ke pridu in Bogú ke yaste; kar pa
hudega storíw, parpiwê le sam seba,
in imej skerb zvestejwê pobolwate se.

2. Kedar imaw yas in prazno uro,
bode te preñé psalm in hvalene Bogá
vê sernê in na jezike. Sernê ne mo-
re dolgo par mirê bite, ne jezek mol-
yate, temuq preñé se ala dobro ala pa
hudo pred ouí stave, ala vesele ala pa
æalostne raqí vê misla pridejo, kakor
klepeten, ke ga sapa vertí.

De se te tadej nanaglema kâj hu-
daga ne pardruæe in te ne omadeæva,
vsade vê svøje sernê kake svete besé-
de enako yistem zernam, in jih s'
pridnam premiwlavanem vê jéd spre-
obernê.

Bog hotel, de be toleko do-
brah besedí govoril in molil, kolakor
nemarnah govoríw, in de be toleko

dobrega mislel in premišleval, kolikor se hudobnega in ukodlivega mislel!

Odpre svoje srce Kristus, ne pa hudiču, de bo tvoja duša v nebesih, ne pa v svéti.

V vsake božji beséde te Kristus govori, in v vsakeh s' perstam svetega Duhá pisanéh bukvah.

Žakaj vse, karkoli v svetem pismu berem, pišem ali umem, je potolaek zvéste duše v britkosteh in zdravílo zoper hudičev strup, in zaberne misla postopáča ke svojimu Bogu v nebesa.

VII. P o s t a v a.

Od kratkosti in menlivosti vseh rečí pod nebam.

»Neumarnost je vsak æív qlóvæk.»

Dnes je qlóvæk, jutro pa ga æé né. Míne bogatín, míne reveæ; míne mladénec, míne starček. Míne lépa, míne gerda; míne učenec, míne pri-

prosta. Míne veľake, míne male; míne gospod, míne kmet. Míne vikwa, míne podloæne; míne uæuæne, míne zaneuævane. Míne gospodar, míne hlapaŋ; míne uæeník, míne uæenek. Míne duhovna, míne posvatna; míne korar, míne maneh. Míne bogoznaj, míne zvézdogled; míne zdravník, míne prebrísane ve vsah urnosteh.

Lej! vse míne, le Bogá lubíte in praviyno æivéte nè.

VIII. P o s t a v a.

Od poboænoste svetaga krala Davida
ve molitve.

Kdo je ve vsem takó zvést, kakor David, ke je æivel po zapovede nebækega krala? Po dneve je bil junawk vojuyak zoper svoje sovraæneke; po noæe poboæn maneh ve molitve, ve zdihevane in jokane nad svojima gréhe.

Posebno pa je Bogá hvalil za tolikan dobrot, ke jih je Bog ale po samega nemu, ale pa vsem stvarém splòh storil, ktere je ke yaste svojiga svetega imena prequdno stvaril in ozalwal.

In de se zavol prejetih dobrot ne prevzame, prave Bogá hvale rekoq: Ne nam, Gospod, ne nam, ampak svojimu imenu daj yast.

In de ve nadlogah ne obnema-ga, mole: Bode me pomoyník, Gospod, ne zapuste me.

In de ba kedaj nehvaleen ne bil, prave: Bode Gospodovo ime yeyeno zdejin vékome.

IX. Postava.

Od uboutva duhá zavol Kristusa.

»Kakor de ba na tém svéte ney ne iméle, in vender vse imamo" va Kristuse,

O sveto uboštvo ve duha, bolue od vsega bogastva in od vseh qastí svetá, ke ga je Kristus uqil, in do konja svojiga æivlena imel, in ga vsem popolnoma vernem ve izgled zapustil. Veliko modreh, imenitneh, bogateh in mogouneh, za Kristusam ho-dejoqeh se ga je zavol nebeukaga kra-lestva radovolno izvolilo.

O kolaka prostost qiste duve, kte-ra iz ljubegne do Jezusa Kristusa od stanú in lepote svetá neq ne æelí.

Gotovo velika preskarnost vesti in parjetnost serná je ve podleznoste in ve pokorujene bite, in zavol Jezusa Kristusa kriæanega popolnoma do smer-te zatajevate se.

O nebeuka sladkost prevzetnem skrita, poniænem razodéta, nedolænam podelena, od poboæneh væivana, ve posebno tolaæbo premiulevate Kristusa, ke je za nas tarpel in kriæan bil.

X. P o s t a v a.

Od učenja priprostih v Kristusovem
terpljenju.

1. » Jez sam tvoje zveličane, »
pravi Gospod.

Vem svetega, čistega, učenega in
umnega zoper vse hudičeve napake,
zmote svatá in gnusobe pregréh najde
priprost in nedolžen človek v živle-
ni in terpljenju Gospodovem, kakor pa
vesok modrejši in prebrisan prepira-
van v preiskevani vsa svatá.

Kristusovo življenje in terpljenje je
tréba posnemati; svetovo naredbo pa
preiskevati brez učenja in hvale
Bogá je neumernost in neumnost.

Bolje je poniženo Bogá moliti,
kakor pa prebrisano nebó pretehtavati.

2. Zakaj bōje délo je obravati vse,
ke je stvaril vse; človeška dolžnost
pa je po njegovih zapovedih živeti
in gréha varavati se. Ako bi to vse
storili, bi bili vse svetí.

Ale ker jih je veliko, de to ve
nemar pustè in prav ne æive, torej
se jim po praviqne bœæji sœdba veliko
hudega permere.

Bœæe tedej, o brat, pred svétam,
pojde za veselem ve samœto, in hœde
zdrav po ozkem pote ve nebesa za
Kristusam.

Bolue te je za enem ouesam ve
nebesa prite, kakor za obéma ve pe-
kel, kjer bo vékome za vse hudobije
jok in ukripane za zobmí. Gorjè jim!

XI. P o s t a v a.

Od qistoste mnogih qednost.

»Bodate pametne brez zviyaj.»

O sveta in perjetna beséda iz ust
svetega apostelna Petra! Zakaj Bogú
in negovem angelnam je nar bol vœey
qistost s' poniænostjo, uqenost brez
napuha, umnost brez lastnega zaúpa-
na, zgovornost brez neqimærne hvale,

vesele brez razuzdanostæ, æalost brez
sítnostæ, potæpeælívost brez godar-
nana, govorjene brez læí, odgovor
brez golæfíje, obluba brez odlawana,
hvala brez graje, lubæzen brez gréha,
molitev brez studa, hvalæænost Bogú
za vse dobro brez nehana, premiule-
vane brez razmiulena; zamaknene ve
Bogá brez teme, délo brez madeæa,
pøkoj brez lenøbe, zedinost duwe za
Bogam vékome.

Lej, to je prave Izraelen, ve kte-
ram zvíjaæe né. O kakó dober je Izra-
elske Bog tistem, ktere so pravæga
særná!

Reñe tadej za Davidam ve psalma
práv iz særna, ve nemar pustivwe vse
uasne dobrote, rekoq: Mene pa je
dobro Bogá daræate se, ve Go-
spoda vse svøje zaupane po-
staveta. Kakor je bøæja vola, takó
se zgode. Neq. drugæga noqem, neq
drugæga ne æelim, kakor le tebe sa-

maga , Gospod , za vse svoje délo , in
plačilo v nebesih. Amen.

XII. P o s t a v a.

Praviqnemu gre posebno Bogá hvalite.

1. » Praviqnemu se spodoba hvalite. »

Blagor mu , kterz vse svoje dobre déla le iz čistega naména , Bogú ke časte storí.

Blagor mu , kterz védno svoje serce v bŏŕje dopadajene obrača , in poslednj nobenega lastnega dobička ne išče.

Blagor mu , kterz vse nečiste malike starega sovraŕnaka deleč od sebe zaverŕe , in v stiskah ke orŕŕju kriŕanega Kristusa poniŕno pertuje , in mole. Tak dobro popotva , in za Jezusam povsod po mokram in po suhem hode , dokler ænim domu ke Očetu ne pride.

2. O Jezus! ime slajve od vsah imen svetnikov v nebesih in na zemlji, kteremu se vse koléna perpo-
gujejo v nebesih, na zemlji in pod
zemljo, angelijov in ljudi, tí se pot
pravičnem, čast izvolenem, upane
ubozem, zdravje bolnem, perjatel po-
božnem, in tolačenek vsem žalostnem.
Bode me pomočnik in varh v vsah
potrédah zavol tvojiga presvetega vé-
kome čudnega imena.

Ko bom revan, te bom hvalil, in
ko bom žalosten, te bom tudi hva-
lil. Ko bom vesel, te bom hvalil, in
kjer kole bom, te bom védno hvalil.
Amen.

XIII. P o s t a v a.

Kakó skerbno je tréba serná in ust
varevata.

» O Bog, stvaraj v mené novo
serne! »

Ta molitev je zoper vsako pregrého, ka zelo skuwa in ve sernje naglo pride, silno dobra in moyna.

Neq né teæjiga in bolwega kakor sernja praznih podob, in ust nemarnih besedi obvarvate.

Neq né bol ka pridu, kakor za duhovnama, svetama razumi iméte opravate, molite, premisleivate, uuite se, péte, in usmilene déla za volo délate.

Malo besedi je doste za potrebo; dolga pogóvora so preveq, prewirne napravljajo neumimnost, radovedne zméwajo, terda omotejo, vesoka owa-bejo; priproste razodévajo poniænost, rasniyne délajo perjetnost, laænive perpravajo ve nejevalo; dobre so vrédne hvale, hudobne kazne, sveto æivlene veynega zveliyana.

Dober varh svojiga sernjá je tedej tude skerben varh svojiga jezika, de ve sernje za zunanam nemar-

nam govorjenem gnade pobožnosti ne zgubi.

XIV. P o s t a v a.

Od pogostne molitve.

1. »Tréba je zmirej moliti.«

O kako sladko in zveličavno opominjane, kakó čista in sveta molitev, ke ve nebеса puhtí in zemlo zapustí, ze Bogom govori in ljudém molí. Te beséde je namreč Kristus apostolnam in vsem pobožnem govoril.

Čakaj kakor teló od pozemelskih jedí živi in se redí, takó se duša od svetih besedí, od molitev in premišlevana poterjuje.

Velika žalost serhá zavol gréhov, in pa ponižena občežeba hudobij s' sklepam poboljšate se jih, da zaupane ve molitve; ker né nič bogatejšega, nič Bogú perjetnejšega in naše duše zdravšega, kakor prava

vola. Ter tolekokrat Bogá molaw, kolorkokrat zavol svojih gréhov zdihujew in æalújew; in ker vsak dan græwiw, torej moraw tude vsak dan molite in zdihavate, in odpuyena svojih gréhov prosite.

2. Če veliko zdihujew, veliko molaw; če malo zdihujew, malo molaw. Če se imaw malo na sume, kar berew ale pøjew, malo zadobiw.

Ve mnogih rečéh se pregræwamo, pa vsakdana molitev in serna zdihavane že lubeznejo svetega Duhá izbri-
suje vse te slaboste.

Kdor zavol svojih vsakdanéh dolgov ne mole in ne zdihuje, se večno pogublene tolekan bol napravla.

Naj se tadej nekomur ne toæe védno molite, in Bogá poboæno hvalite, ker se tude Bogú nekole ne toæe nam dobro storite.

3. Zatorej nas ne smé noben ças, nobeno délo, nobeno opravilo, nobena æalost od molitve odvraçate, ker

imá Bog nad nama svoje očí tu-
kej in povsod védno odparte.

Ter kolekorkrat se svojiga Go-
spod-Boga spomnew in zdihujew, to-
lekokrat govoriw ænim skravaj, in mo-
lew.

Če ne morew zmirej za besédo
molite, zamorew pa vander in moraw
za mislama in æelama vpita, zdiha-
vate in jokate; ker tiste védno Boga
mole, ktere védno dōbro misla, dō-
bro govori, in ve bōæjo yast védno
dōbro déla. Amen.

XV. P o s t a v a.

Od zasluæena veqnega æivlena.

1. »Léjte, vawe plaqílo je obílno
ve nebesih.»

Vse sadane vesele je kratko, in
oh za veliko hudem združeno; bōæje
kraljestvo pa je védno polno veqnega

vesela , ka gre uez vas zapopadek in vas um.

Téga vesela te ne more nobedan ne date, ne vzete, ampak le sam Bog, stvarnek vsah rají, sodník æivah in mertvah, in plauevaveh vsah po zasluæene.

To kralestvo zasluæite, zadobite in veuno iméte se je tréba junauke vojskevate, pridno molite, velikrat postite se, velikrat zdihevate, dostekrat æalevate, dostekrat spovedevate se, velíkrat ka svetemu obhajílu ite, poboæno stréue, poboæno mawevate, poboæno péte, pridno uyite se, zvestó molqate, ze volo sluxite, urno pokornemu bite.

2. Tréba je volnó vse zoparnoste terpéte, vse meseno hitro sovraæite, vse posvetno, se vé de, zapustite, vse ostudno zavréue; vse pouteno posnemate, vsega gréha varevate se, vse yedno lubite, vse radovédno odreue se; ney pozemelskega ne hotéte, vse

nebeuko in boæje za vso skerbjo ob-
jete.

To je pot va nebeuko æivlene in
postava odpoveda vsamu posvetnemu
va poboænem stane, ke pela krøtke
in yiste va zveliyane æivlena, va çast
svetnikov, ktero bodo s' Kristusam
vékome væivale. Amen.

Četérte bukve

Томаша Кемпчанскаго.

OD SPOZNANĀ SVŮJĪH SLA-
BOST.

I. P o s t a v a.

Od ůlověukah slabost.

1. »Spoznam o Gospod ! tvoje
sŭdby so praviŭne; po svŭji rásniŭze
se me ponižal.»

Takó govŕí David, svete prerok
in ponižene kral.

Kaj pravěu ke tēm besédam, o
ůlověk, revn in zaneŭlev, prah in
pepel ?

Čamú se velek ve svŭjih oŭěh,
in se vesoŭe neŭimernostě veseliŭ ?
Ale kakó se upaŭ kakemu dŭbreŭmu
ůlověku permerjate se ?

Rěs grěŭnek se, že ve grěhe vřs

spočet, in poln strast in poželivost, drugega ne.

Gotovo! če se po resniče premislek in sodba, se bow lahko nar nevrédniwega mislal od vseh.

2. Pove, kakšno sramoto in kaznen zasluže tiste, ktere od svojiga deželjskega poglavarja, od svojiga kralja gerdo govori, in ga že nespodobnem djanem razkaže? Ale, kakó ostro bi pač mogel tiste posvarjen biti, kdor bi vpričo kralja in njegovih služabnikov s' smerdlívo marho se pačal, ali že gerdem blatam se mazal? Ale bi ne bil preč sasramavavno odgnán, ali pa po vseh sklepe ve ječó djan?

Oh, sram te bode, tí se ta neumnež, tí se to hudobijo storil; ker se, lej, nése srameval vpričo božjiga veličastva in njegovih svetih angeljov gravit; ter veliko prepovedane misli se imel, ktere bi bil mogel precej odpraviti, in jih bol kakor blato na tiste zanečevate.

3. Verh. téga pustiſw ſvøjimu ſer-
 ſu razuzdanost skørej po ſélem ſvé-
 ta, tuda per molitve in ve ſvetem kraji,
 kjer te je zapovédano že veſe uſtjo in
 bol se ſvéſtjo bite, in poſebno le ve
 Bogá in ve se miſlate.

Kakó zaſluſaw tedej ime poboſ-
 nega ſlovéka, ker se takó deleſ od Bo-
 gá in od ſvøjiga ſerſá? Ale nése za-
 vol ſvøjih tolekan in tolekuneh gréhov
 æe zaſluſeil kakor neugoden pes iz
 druſbe ſveteſh bratov varæen in oſtro
 oſtro poſvarjen bite, de be se mauſe-
 valo nad kralevem ſovraſnekan, ke se
 æe tolekrat krala že gréhe razæalil, in
 ga we ne nehaw æalite?

4. Ale kolekuno je bøæje uſmi-
 lene, de te, o zaneſlíſe ſlovæk, po
 tolekratnem razæalene Bog we æivéte
 puſtí, in takó nevrédnemu in nehva-
 leænemu po tolekaneh hudobijah tole-
 ko døbrega ſtorí!

Ako be te bil kdo ve obraz plu-
 nel, ale te že gardem imenam vpri-

yo drugih osramotil, kakó zelo be te taka kraviņa razserdila ! ale kakune kazne be ga vrédnega mislél ! Pa kogá se tí, in koga zamorew, ye se Bogú permérew, kterega se razæalil ?

Rés veliko je usmilene bœæje do tebe, de nésa we pokonqán, de we sædbo odlawa, in se nad teboj we ne znose, ampak poln miloste tvøjiga pobolwana qaka, in zavol pokore, svøjiga razæalena we ne mauuje, de spoznàj, kakó dober in krotak in poln usmilene je Bog ve vseh svøjih déleh.

5. Kakó te je møyæ pozabite tolekunega bœæjiga usmilena od zaqetka tvøjiga æivlena do zdej ?

Bode tedej hvaleæen in poniæen, bode ze vso krotkostjo perpravlen vse zopernosta prenaواة, de se svøjih gréhov spokoriw, in jih izbriwew, in bœæji særd zoper sebe potolaæew. Zakaj ako se kmale in zarés ne pobolwaw, in drugayen qløvak ne bow, bo huda ura nad te perwla, ka se je ne

mislav ; nebó in zemla se bosta zopar tebe vzdignala , in vse stvarí se bodo nad tvojo hudobijo sardile ; ker nevrédnemu ve mnogih potrebah služijo , tí pa svojimu stvarniku vrédne službe ne opravlav.

De pa boja praviņa nanaglama mučevavka nad te ne pride , in suhe bile ne pregana in ne pokonjá , moka zdej , ko je ve čas usmilena in odpuščena , in reče s' prerokam ve psalme poniženo in zauplevo : Tvoje usmilene me tolaže po tvoji oblubi , ke se jo svojimu hlapčju dal.

II. Postava.

Od zanęevana nečimerne časti.

Vse reči na svétu so take , de se po njih lahko spozná , de svetá lubitz ne smémo.

Ker se svét takó bera spremína ,

pokaže, kakó popačen je; nekomur né zvést, ampak na videz se nekoleko perlizuje, in na zadne golofá in zapelá.

Torej ne žele in ne vesela se ne ulovéuške lepote, ne bogastva vs blage, ne hvale perlizavavijov, ne parjznosti mogouneh; zakaj vse je neujímerno in strupeno, kar od naravku dobre vléue, in misla na pozemalsko véæe. V s æævot je trava, vse njegovo velikastvo enako kvétju na polu.

2. Ne bode tedej ulovéuške hvale lakomen, in tude tí po neujímarnem nekoger ne hvale; ker ne véu, kaj jutru ne dan pènese. Velikrat so zadne parve, in parve zadne.

Stude kakor strup ulovéuško hvalo, de zapelán ne bou, in zasluæe na svojiga dobréga déla ne zgubi.

Kdor se ulovéuške hvale veselí, je neujímarn neumneæ. Le Bog, ne pa slabe ulovek bode hvalen.

Kdor je modar, mu je bol del,
kakor pa besedi mar.

Dobro delo se samo hvale.

Kdor le besedi stréne, ne bo nau
dobil, Čednost ve Boga storjena, bo
od Bogá uast iméla.

Če postavem svoje živlene ve u-
sta ljudi, bow kmale kej, kmale nau;
nekole pa svoje vole in miran.

Pravičnega ne mikajo lépe besé-
de, ampak gleda, kaj je Bogú v ucu.

3. Dostokrat ljudje hvalejo, kar
Bog zaveré, in velikrat Bogú do-
pade, kar ljudje grajajo in zaneu-
jejo.

Tiste tadej zaslué hvale, koger
Bog vsegavedoué perporoua. Tistemu
e pomagano in vela, komur Bog po-
maga.

Rasniho lubímo, ne pa ulovéu-
keh besedi, ker ljudi dostokrat so-
vrautvo in lastna lubézen éene, in ne
vedó, kaj je skritega ve ulovéka.

Pojde tadej ve svojo vést, kjer

se resniha vide, in véde, de se slab
ulovak in gréwnak, ka bow kmale
umarl.

Ve smertne ure se bo namreč po-
kazalo, kakó golufna je bila parjasnost
svetá, kakó nespametno je bilo vesele
in hvalene, ka se je par ludéh iskalo.

III. P o s t a v a.

Od zvéstega in resničnega parjatlá.

1. Kdor te ve Boge luba in zavol
Bogá prenawa, on je tvoj parjatel. Ti-
ste te hoče zarés dobro, ktere zvelí-
čana tvoje duwe æelí, ne pa ktere se
te ve obraz perlizuje in te vse práv
daje.

Tiste je tvoj lubček, ktere zavol
tvojih gréhov æaluje in mole, in se
tvoje rače ve dobram veselí, in te ve
lubezne svarí.

Le kdor je ve Boge tvoj parjatel,
in svojiga dobička ne iče, on je zvést

parjatel. Zakaj kdor sam sebe zamudi,
kakó more tak drugem svétovate?

Če záse práv skerbiu, bow svoji-
ga bližnega lahko (ka dobremu) pre-
govoril.

Če æeliu zvelíqana svojiga bliž-
nega, ne bode záse neskérben.

Če hoqew práv storite, zaqne sam
per sebe.

Tvoje lastno zvelíqane te bode
parvo, de se te ne bo ouitalo: Zdrav-
nik! Zdrava sam sebe.

Uqe prej sam sebe, kar hoqew
druge uqite. Uqe ze æivo besédo, po-
stave sam sebe ve izgled, ne druzeh
sam sebe zamudívu.

Bode dober in zvést, in bow zvé-
stega parjatla najdel.

Lubezen ve Boge naréja zvéste
parjatile; brez Bogá pa né nobene pra-
ve parjaznosti.

2. Pa kjé je tak parjatel, de be ve
vsam zvést bil? O kakó redek je, de
be bil poln bœje lubezne!

Posvetna lubezan kmaľe mĩne, in
ve potrebe nas pragne pustĩ.

Boj se Bogá, in se te bo zvést
perjatel perdruxil. Ohrane dōbro ime,
in bow dōbraga tovarwa najdel. In ko
ga najdeu, ravnaj po pamete ænim,
in luba ga, kakor sam sebe.

Ve sreçe imá ųlōvek veliko per-
jatlov; ve nesreçe pa komaj eden osta-
ne. Vender pa, ųe imaw védno Bogá
pred oųmĩ, ne bow zapuųen.

ųe Bogú nése vųeų, te umerjoųe
perjatla ne bodo neų pomagale.

ųe se praviųnega in bogaboųeųega
perjatla najdel, bode te lubwe, kakor
kak mogouen.

Poterpe besédo perjatla, in ne po-
zabe, de je ųlōvek kakor tí, in de je
le sam Bog brez zmote in gréha, drug
pa nobeden nè.

3. Kar nouew, de be se razgla-
silo, ne prave nekomur. Zaupano be-
sédo zamolųata je teæko in rédko.

Pove svoje skrivnosti takó, de
e ne bov srameval, če se zvedó.

Kdor moljate ne zná, ne bo dol-
go perjatla ohranil.

Ako ba od mnogah rečí, ke jih
sluſew in berew, le toľako ohranil,
de ba védel kedáj govoríti, kedáj mol-
jate, ba se dóbrot naučil.

Bog te dáj to toľakuno modrost;
ker je rěs silno velėk in žal dar, ke
ga malokdo imá: vedate, kedáj, kakó,
in komú govorite.

IV. P o s t a v a.

Bratovska ľubezan vé poterpěta.

1. Poterpěta ve nādlogah, to je
nar bolűe nauk. Zveliqaven nauk je,
če se spolne.

Kdor zapovde spolne, se mu
straűne sōdbe ne bo trěba bate.

Kdor ne storí, kar obľube, in ne

spolne, kar reče, tak sam sebe osramotuje.

Poterpa volnó in dolgo parzanav-
livo slaboste drugih, ker jih tudi
Bog, ke vse vide, poterpí. Bog je od
mnozih zanevén, in molí do časa.

Kar pobolwata ne morew, pre-
nawaj volno in molje, in oberne se
tolekan bol ze molitvejo ke Bogu. Sej
tudi tí velikrat grewiw, in ne storiw
vselej po svojim sklepe in po svoji
oblube,

Kdor se rad mauje, ne bo uvel
jeze.

Kdor se védno togotí, bo imel
malo parjatlov.

Húdo te bode védno zoparno; po-
terpéte pa húdo, te bode lubo.

2. Kdor ne vé ney časnega lu-
bite, bo æalost lahko premagal.

Kdor pregrého lakomnosti zaver-
æe, zadéla pot razpertíi.

Naj se ale bogastvo ale pa čast
obilno narača, vander svojih per-

jatlov ne nasíte, ampak jih zaplete in morí.

Nehaj poæeléta, in se bow nehal jezíta.

Ney stanovitnega né pod soln-
nam, ampak vse je spremenlivo, blagó
in yastí. Le ve Boge se terdno stojí,
in nekjer dragé nè.

Lubezen ve Bogá ima terdno dno,
pa le poniænost to milost dobí.

Kdor ve Bogá zaúpa, terpí vse
volno, in kdor s' yistem sernam Bo-
gá iuye, je lahko ze vsem zadovolen.

Kdor sam sebe iuye, bo sam se-
be najdel; in kdor hoüe na vsako be-
sédo odgovorite, bo ukodo terpel.

Dokler imá sernje le ve yasnam
svøje vesele, je védno ve nepokoji. Le
ve Boge je pravo sernja vesele, brez
Bogá pa né pokoja in mirú.

V. P o s t a v a.

Od duhovnega uboštva.

1. Uboštvo gnade je težji, kakor vse natorno uboštvo. Duhovno pomankane je duša velika nadloga.

Dostokrat Bog pravičnega tepe, če mu duhovno tolažbo skrevaj odvzame.

Pa s' takema vibama se duh uči ve dobrem ne prevzete se. Bog tadej vé, kaj je zate bolše.

Dostokrat je dušaškodljivo, kar ti silno želiš, in dostokrat zate dobro, kar ménješ, de né.

Bolnik želi, kar mu žele obudi; ale zdravnik mu dá, kar vé, de je bolke zdravju.

Zdravše te je na zemle pobitemu ležate, kakor že napuhnenem sergam po konje state.

Prostejša je ubožina per majhnem blage, kakor bogatín per velikem bogastvu.

Nobena zunana réu te ne pomaga, če ve serne gnade in moči manka.

2. Ne ude se, če te Bog svojo sladkost odvzame; ker to se je æ marsakomu permèrlo, de nés te miloste sami sebe perpisevala.

Perjetneve je že gnado ve martrè in ve jeue, kakor s' hudo vastjo ve zale hiue bite.

Kdor je bœjo tolæbo okusel, se mu nad vsem stude, kar svét perjetnega ponúja.

Če pride ve te vlaga æ beuke rose, perpiue vse poniæno Bogú. Če pa najdew svoje serne suhøtno in tamno, ne nehaj ve Gospoda klinati, lue gnade in ola miloste prosite, de na pravem pote pod svojo tæo ne opéwaw; zakaj nebeuke Dye bo duue, ktera nega iue, dobrega duhá dal.

VI. P o s t a v a.

Od poniženega izročena Bogú.

1. Če hočew brez gréha in tarden
vz dobram bite, podverže se ponižno
Bogú, in zavol Bogá vsem ludém. To
sprikuje sveta David rekoč: P o n i ž a n
s e m b i l, i n m e j e r é w i l.

Zoper Bogá se puntate, in negove
svete beséde nasprotvate né dobro. Za-
torej posluwaj ponižno božje postave,
in podverže se vsókem in nizkem.

Poniženost déla mir in edinost,
in vé vsak tæo prenawate, in u-
véku je bolwe zanevane samaga se-
be, kakor perjetnost neujmerne hvale.

2. Srečna je poniženost æalostne
duwe, ktera se uqí svéje lastne sla-
boste spoznata, de obilno obæaluje,
kar je iz svéje hudobije storila.

Naj védno poniženost namestaje,
kar popolnoma lubezne manka.

Kdor svéje prestopke ponižno
spozná; nemu gre preñ odpuščene.

Kdor jeznemu poniženo odgovori, ga lahko potolaže.

Silno veliko storí tiste, které se zavol Bogá zatajuje, in se ve vsem premagúje; zakaj sam svoj premagavane je gospod svetá in dédaq nebes.

Kdor se ve majhnah rečéh ne premaga, kakó se bo ve velikah premagal?

Kdor sam sebe popolnoma zapustí, nemu déla Bog, kakor æelí.

VII. P o s t a v a.

Od hvalena Bogá ve britkoste.

1. Uye se ve britkoste, ktero terpiw, Bogá hvalite, in nareda qednost iz potrebe, de bo tvoje zasluženne ve-ye, in wtrafenga za gréhe manwa.

Ale hoqew godernate zoper Bogá, ker te tepe in skuwa? To se te ne spodoba, ampak rajwe mole, de te zavol gréhov ne parzanawa.

Hvale tedej Gospoda, ker je do-
ber va svojih daréh, in hvale ga tu-
de, ker je pravičen, ke te strahuje.

Negova lubezan te je brez tvojiga
zaslužena dobro storila; tvoja hudo-
bija pa, kaj je drugega kakor terpéta
zaslužila?

Poklekne tedej in môle: Gospod
Pog! ney drugega nésam zaslužil, ka-
kor tepene in strahovane, in nésam
vréden tude nar manjšega potolačka
od tebe, ker sam te tolekrat razčalil.
Bode tedej hvalen za vse britkoste in
nadloge, ke me jih povilav, in me
čgeu. Če je we premalo, pa we per-
dene. Sej we vse veu sam zaslužil.
Moje terplene bode tebe ke časte in
hvala.

Takó se moram kriča svojiga Go-
spoda Jezusa Kristusa hvalite; naj
terpe in pertiskajo moje bolečine, ka-
kor je tebe vweu. Dopolne svoje pove-
ličevane nad mano; sej vém, de ne
moreu po kraviče ravnate.

2. Tvoja vola in tvoje nar vikar dopadajene, prosem, naj se do konca nad manoj godí.

Veselu sam djat: Koga se me tí brez Jezusa zveličarja mojiga? Nočem te, če te Jezus ne povel. Lubar kakor tí, me je in bo terplene zavol Jezusa, ka me ga iz lubezne povila; ker ve križ je zveličane.

In večdel je ve vesela golejja skrita, in smeh jih veliko zapelá. Pametan človek se komej nekoliko tiho posmėja, ker se perhodnega hudega bojí, in premisle, kako naglo vse mine.

Storjen gréh te mora bol boléte, kakor kterakole wiba. In če tude slabo teló goderná, mora vender duh rad vse preterpéte.

3. Reče tadej: Gospod, rad se s' tvojo pomoujó tvoji wibe podveržem, in vsamu, kar me je ke mojemu večnemu zveličanu terpéte, ker je veliko lažje zdej za dobroto in izvole-

nema terpeča, kakor pa potlej s' hudobnema ve večnem ognja goréča.

Bode tadej ve svoji lastni reči oster sodnik, de te Bog vse gréhe odpusti; zakaj božja stvar se, če tuda grawi; torej podverže se ponižno njegovemu svarjenu, de odpuščene in zveličane zadobi; zakaj pravičen zveličane je od Bogá, in je nih varh ob časi britkosti.

VIII. P o s t a v a.

Od hvalena Bogá iz pobožnosti.

I. Vse svetnike, vse verna, in vse stvari morajo Bogá hvalite, ker je njegovo ime čez vse veliko.

Ktere Boga hvalejo, so hvale vrédne; ktere pa Bogá ne hvalejo, zaslužejo ob vso čast prite, in za osramotenem pokrite bite.

Častitleva služba in perjetno opravilo je, Bogá s' sernam in že ustme častite, in ga s' svetam æivlenem povelijevate.

Če Bogá hvalaw, délaw, kar se dolæan, in za kar se stvarjen. Če pa Bogá ne hvalaw, se nehvaleæan, in grawiaw, in se s' svojo nehvaleænostjo grenke wtrafenge nabiraw.

Angelov opravilo in vesoko vesele vseh svetnikov je, Boga in stvarneka svojiga že neizreceno serqno ljubæznjo hvalite, častite in povikwvate.

Ter tiste jih posnemajo, ktere so rade per bōæji službe, ve ñerkve bōæji poboæno molejo, ale pa ve nã o postavljenem čase svete písma že veselem pøjejo.

2. Nekole ne gre nehate Bogá čestite in mu hvalo dajate, ker tudi on nekole ne neha dobrot delite, in svojih obilnih gnad vsem suta.

Sej za vse skerbí, in je par-

pravlen ta we veq gnad data, ye vi-
de, de se ve majhnem zvést, in sker-
ben ga zahvalita.

Čemú se prejel usta in jezek, ye
nè zató, de Bogú qast, hvalo in po-
vikuvane opravlaw?

Če komu kaj dobrega storiw, ala
mu ke qímu bolwemu pomorew, ala
te je lybo, ye te ne zahvale?

Bode tadej priden ve hvalene Bo-
gá, in povelijuj Gospoda ze veselam
pétjem ze vseme stvarmí red, de zo-
per te ne sprikujejo in ne vpijejo, de
ker one Bogá qaste in so mu o mig-
leji pokorne, le sam tí ke hvale in
povelijevanu bōæjimu molqiw.

Beræ tadej, de svoje sarnæ ke
hvale bōæjiga imena vnamew, ye imaw
qas, in ye se te lubæ, tole

M o l i t e v.

1. Moj Bog! mōja qast in hvala
la! æelím te tako glasno in takó po-

boženo povikwawata, kakor te je kdaj
kaka stvar na nebe in na zemle po-
vikwawala.

S' tolekwnem in takó vrédnam
hvalenem te æelím yastite, kakor te
je kdaj kak svetnik ve tvøjim nebaw-
kam kralestve yastil.

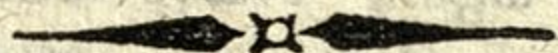
S' takó goreyame æelame in s' ta-
kó lubeznívam serham be te rad hwa-
lil in lubil, kakor te je kdaj kak po-
božen in popolnoma ylowek na tém
svéte lubil, in te luba.

Ponavlal naj be se ve mene védno
yist in svet wgan tvøje lubezne, in
kakor od nebes vægan møje serhe in
oseruje raznel, in pa vse møje zno-
transtvo oyistel in razbélil, de be nay
gréwnega ve mene ne ostalo, kar be
tvøje prelubezníve oyí razæalílo.

2. O moj Bog, prave preiskeva-
van møjiga serhá! pred teboj so vse
møje æele, in møje mnogo zdiha-
vane zavol møjih slabost; ker od po-

manjana gnotrane sladkosta in lubezne dostekrat omaguje moj duh.

Zatorej te darujem hrepenost svojiga serija tvojimu imenu ke yasta. Prejma moje æele ve jutrane dar, in naj gre moja molitev kakor kadilo ob veqerne daritve ke tebe na kviwke, in te bode vèkome perjetna. Amen.

Pete bukve

Т о м а ѿ К е м п у а н а.

OD KROTENA SAMŒGA SEBE.

1. Preqastitleva apostel Pavel me
uqí krotite mŕje ѿvlene, rekoу: M i s -
l e t e s e m e r t v e h s v ě t u , i n ѿ i -
v e h B o g ú v e p o s v e ч e n e . I n v e
drugem kraji prave: Če ѿnim u m e r -
j e m o , b o m o t u d e ѿ n i m ѿ i -
v ě l e .

Zatorej mæ je krotene potrebno ,
de sam sebe ve vsem zapustím in pre-
magam zavol Kristusa , ke je zámæ u-
merl in od mertveh vstal.

Ve ѿvlenæ Jezusa Krístusa Go-
spoda našega najdem popolnoma kro-
tene samoga sebe, namreу poѿelívo-
ste natore in mesenega nagnena , ke
se mora, se vé de krotíte in uganate.

Tude v smerti Kristusove najdem néko duhovno in znotrane æivlene, polno milosti in uednost, v kterem od vseh menlivih reči vstanem, in se od stvarí v seba in zunej sebe, ktere ljubem ale studem, odtergam.

In kedar se vsaga znebím, in na neč vey navezan nésam, takrát grem s' Kristusam v nebesa, in me nobe-na reč vey na svéte ne veselí, nobe-na tolaæba ne umirí, ampak sama zveza s' Kristusam, negova çast, in bite par nem.

2. O kako srečno je tako krotene, ke me odprè dure veynega æivlena! Svete evangelist Janez je sliwal nebew-ke glas, ke mu je rekel: Blagor mervam, ktere v Gospoda umarjó. Odsle, prave sveta Duh, bodo od svojiga truda poçivale.

Gotovo, nebewka beséda je, gré-hu umréte, in natoro uganate; in tu-de poprej pravega, znotranega mirú

né, dokler človek sam sebe in svetu ne umerje, in se vsak dan vnovč umrét ne perpravla; zakaj vsak dan mora človek perpráven bita rad za Kristusa umrét, iznovč novo živlene začeti, trpét in umrét, in sam sebe premagavati. In njelo vsako uro in vsak čas se moram peržadeti samaga sebe zapustiti in s' koreníno red zavol Kristusa lastno ljubzen izgovati, in ve nega ljubzne svoje napuno ljubzen zatajiti in popolnoma iz sebe iztrebiti; ker le toleko dobička imam, kolekor za Kristusa zapustim, in toleko sam bolše, kolekor sam iz sebe grem.

Kjer sam sebe zapustim, onde se najdem, in kjer sam sebe ijem, onde se zgubim. In kjer se za svoj dobiček in pobolšek poganam, onde se ranam.

3. We ve mnogem me je ve duše

samemu seba umríte, desravno je teló slabo in nepokorno. Velikrat moram storite, kar me né lubo, in velikrat zapustite, kar bi rad ime'.

In to je ves moj boj, in vsa premaga.

Blagor mu, ktere se vé ve vsem zapustite in ukrotite; krono večnega živlena bo od Bogá prejel.

Človeško plačilo je majhno in neč vredno, in se silno hitro zgubi; per Boga pa se ne more neč zgubite, ne ve časa, ne ve večnosti.

Per našim lubem Gospoda hočem ostate, naj se me godí, kakor hoče. Zakaj če sem grasil, me on rad odpustí; če sam pa práv délal, me bo on plačilo dal. Pørok téga me je on sam.

4. O lubezníve Jezus, daj me to, ker jez nésem neč.

Lahko se čež se potokujem in

nad seboj zelo žalujem, ker sam le sam sebe na pote in teaven, če hočem prāv premislite in spoznate.

Spovém se Bogú, de sam krív. In če se bol ponižam in zanečujem, ker sam sam sebe na pote, loče zadobim odpuene, in takó vse teče s' teko Kristusovega terplena premagam.

Kaj me pomaga mōjiga napotja druge dolžite? Če imam prāv, je nar bol moljate in terpéte, ker me vendar vse tōbe ne naredé bolwaga. Če pa prāv némam, je bolwe prej kakor pozné nehate.

O lubezníve Jezus! pomagaj me nosite svojo teko, ker brez tebe neč ne zamorem.

Tí se nar zvestejwe parjatel, in nar bolwe pomočnik va síla.

Vse moram pustite nad me príte, in pravíno in krevíno za enako voło terpéte; in deseravno me je velikrat te-

æavno, se hojem vander ve vsam zatajite, ker bo kmale të kōneŋ vesela in æaloste.

Blagor mu, kdor se na boæje obľube zanawa, in prepustí Bogú, de ænim ravna, kakor hoje, brez volena in izbirana.

5. Zahvalem te, o Gospod, za vse teæave in dobrote, ke se me perme-rejo, in ke jih tude vrēden nēsam. Hvalen in ucyen bode vékome za vse tolaæbe, ke sam jih kēdej qutil.

Kmale sam bil od stiske réwen, in mu je kmale dōste prenaواة, ker né nobena stvar veyna pod nebam. Pride, pa spet míne.

Terplena ne bo ve tém æivlene nekomur mankalō, bode kjer hojew in imej, kar hojew.

Čast bode Bogú; práv zasluæil sam terpēte, in družega me ne gre, kakor stiske in zaneuyevane.

Pomagaj me, lube Jezus, ke dobremu in srečnemu koncu. Upam, de bo vse bolje, deservavno se v tém uase velikrat opotékam, in me je vse nasproté.

Va kogá vem zaúpaté, če nè va tvoje usmilene, lubeznive Gospod, moje edíno parbæaleuče!

6. Kaj pomagajo vse ulovéuke tolæbe, če me tí zapustíu? ale kdo me bo na pote, če se me tí na strane?

Pa velikrat se silno delec in skrit. Va nobeno tolæbo, in va noben dober obqutlej va sernæ ne morem zaupate; ker dæstokrat míne vse, prej ko sam se svést in mislem.

Va tém se moram spet uqite sam sebe umréte in vso znotrano tolæbo gatajevate, in vole svøjiga Gospoda svøjo lastno volo prepustite, in svøjo ptujstvo, svøje stiske in teme prenawate, dokler nemu ne bo vweu se me

revne stvari spet usmilet in me potolačite.

Tréba je milosta božje čakate in že revujeno pomagata se, in premisljate, de we enega vinarja nésam vréden. Bog pa je začetek in konec vsaga dobrega. On nas hitro obogata in obočja, omerže in vname, povikwa in poničja, razsvetlí in otemní; in veliko mudnega va serne déla, ke se ne da lahko dopovédate.

7. Nuj, lube Jezus! déljaj kakor se te bol zdí, ker sam sebe globoko ne umém. Le tí véw, kaj je mena bolwz.

Tebe se izročím; déljaj že me po svoji popolnoma volz.

Ako kako wkodo terpím, kmala tutam, ker je nepokoj serná neparjetno prenawata.

Vse napotje in vse zmeunave pridejo iz lastne lubezne. Natora iuje védno le svojiga dobiyka, ter mnogo od

zunej in od znotrej, ve majhnem in in ve velikem, in se grozno nerada umerje in sama sebe zapustí.

Pa mora se umréte in se premagate, če hoče duhovna mir iméte in s' Kristusam zedináte se.

Nuj, ljubegníve Gospod, daj me deléxnemu bite tvøje gnade, in ne zapuščaj me ve môjih potrebah, ker imam we veq rečí premagate. Nésem se we popolnoma zapustil, ne we sam sebe ves umerl, ne we vsah stvarjenih rečí in qasnega nagnena se znebil in izpraznil; ampak natora we môyna ve mene æiví, in déla svøje délo, in me daje uméte, de Jebuzejin (to je, podnet gréha) we na zemle (to je, ve môjim telese) prebíva.

Store dobro, prelube Gospod, zavol svøje miloste, ker s' tvøjo môyjo bodo kmale vse môji sovraæneke pokonqane. Ze eno samo besédo in s'

pogledam jih vse pred seboj razpodi.

8. Rés, zmirej se moram bat, in nikdar sam ve se zaupate, ker nisam nikola brez nevarnosti, deseravno me dostokrat otmeu in réwew.

Na nobeno réu se ne morem zanešate, ne na prebrisnost, ne na bogastvo, ne na tolaæbo, ampak le na tvoje usmilene, o presladke in míle Gospod!

Brez tebe sam sam sebe teæaven in na pote; s' teboj pa, in ve tebe tarden in prost, in morem sam sebe kàj.

Na ney ne morem sarná navezavate, na noben kraj, bode lép kakor houe; ker je vse manlívo, karkola se tukej zunanega iue; vse je nestanovitno in negotovo, naj bodo ljudje ale druge stvarí, bode domá ale ve klow-

tre ; povsod je pomankane , zopernost
in nasprotnost ve enem ale ve drugem
kraji , in vsaka réu , ke nam tã pri-
de , perpelá seboj terplene in stiske
od znotrej ale od zunej. In ko tar-
plene pride , ne pomaga neu ne lép
kraj , ne kaka druga dobra réu , ke jo
imamo.

9. Kdor zna uboutvo práv pre-
nawate in za Bogá raji zmirej kej veu
kakor man terpéte , in rajwe védno
man kakor veu æelí , tak zadobí veue
mir in veue vesele per Boga.

Kedar se kaka uasna réu preveu
lube , se ve serue ne more dolgo mír
ohranite.

S' priprostem ouesam in uistem
sernam se mora vse gledate , in vare-
vate , de se z' mesenem dopadajenem
reu ne ogledujejo ; takó bo ulovek
brez ukode in uiste vesti ostal.

Na boæjo volo je tréba bol gle-
date, kakor na vse raúí na svéte in na
vse vesele ve nebesah, ke ga nam Bog
daj. Amen.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000320977

